

Μητροπολιτικὸν Κορυθαῖον Ἐπισκοπιὸν Κουρίλα.

Οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους
ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης.

Μέρος Α. Τὸ ἱστορικὸν. Συνοχεῖς ἐργασίαι τῶν Dölger. Περὶ χρυσοβούλων γενικῶς

Franz Dölger. Aus den Schatzkammern des heiligen Berges.

115 Urkunden und 50 Urkundensiegel aus 10. Jahrhunderten, im Auftrage und mit Unterstützung der Bayerischen Akademie der Wissenschaften herausgegeben.

Textband σ. 363, 4^{ov} Münchener Verlag (bisher F. Bruckmann). Tafelband 128 Tafeln: E. Schreiber, graph. Kunstanstalten (1948). Stuttgart, Verlagsnummer 726.

Κρίσις ὑπομνηστικῆς.

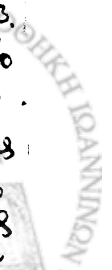
Ὁ παλιός πολεμὸς εἶχε αὖτὼ τὸ καλόν, ὅτι ἀνοίξε διὰ τοὺς ἑξῆς πλείους τὰ θησαυροφυλάκια τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους - ὁ λόγος περὶ τῶν ἐπιστήμων ἐγγράφων, ἅπερ μετὰ θρησκευτικῆς ὄψεως εὐλαβείας καὶ φαιατισμοῦ οὕτως εἰπὼν ἐφύλαττον ἀπὸ χιλιετηρίδας οἱ Ἁγιορείται. Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος εἰς εὐχαρίστανε τὸν πλοῦτον, ὅστις ἐκρύπτειτο εἰς τὰ ἀρχαῖα τοῦ Ἁγίου διὰ τῶν σινοπερικῶν περιγραφῶν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βλασσονίετ, Βάρωντ, Πορφ. Οὐσπένσκη, J. Müller, V. Langlois, Σεβασιάνωφ, Ἀνδρέινοβιτς. Ἐμνεῖ ἐνθαυμάσθε δὲ ὅτε ἀνεῖρε τὰ παλαιὰ ἐπιμνηστικὰ χρυσοβούλα καὶ πατριαρχικὰ ἀγάλια, ἅπερ ἐξέδησαν ὁ Οὐσπένσκη εἰς πολλοὺς τόμους τῆς "Χρυσ. Διατολῆς" (εἰς παραλειπόμενα ἐξέδωκεν ὁ Συρμας). ἔπειτα καὶ ἑπιμνηστικὰ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ πατριαρχικὰ ἔγγραφα τοῦ Πρωτάτου. Φίλιππος Meyer (ἀπὸ εἰς τὰ ἐπιμνηστικὰ τοῦ Οὐσπένσκη προσέθετο καὶ τὸ τῆς λαύρας καὶ τῆς ἐπιμνηστικῆς τοῦ Ἁγίου Ὁδωνασίου). Μερικὰ δὲ ἐμνεῖται ἡμῶν ὁ Φλωρίουσι, ὁ Μόρτμαν, ὁ Βασιλιέβσκη, ὁ Ζαχαρίας von Linsenthal, ὁ H. Gölzer κ. ἄ. Ἄλλ' ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν "Βυζαντινῶν χρονικῶν τῆς Περικουσιᾶς" ἔκρινεν ἑνὴν περίοδον. Ἐπειτα καὶ Actes de l'athos. Διαφόρων μόνων σινοπερικῶν ἐγγράφων ἅπερ ἔμνεῖται εἰς φῶς ὁ W. Kegel, ὁ Λουδ. Petit, ὁ E. Kuehler καὶ ὁ V. Korabli. Ἡ τῶν ἐπιμνηστικῶν καὶ αἱ διὰ τὸν Ἁγίου ἔργασίαι ἐξέδησαν καὶ τινὰ τῶν λογίων μοναχῶν τοῦ Ἁγίου καὶ ἄλλους περὶ τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ἀσχολομένους. Πρῶτος τῶν ἑλληνικῶν μοναχῶν, ὅστις ἐξέδησε ἑπιμνηστικὰ ἔγγραφα, εἶπε ὁ ἡρώμενος τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου Σω...

ὁμοίως ἐξέδωκεν ἡ τῆς Slavische Bibliothek (1851) πρὸ τοῦ Langlois λεπτομερῶς κατὰ λόγον τῶν ἐπιστήμων ἁθηνικῶν ἐγγράφων, ἔπειτα μετὰ τοῦ Niklosich περὶ λαβῶν πολλὰ τῶν τῶν Acta et diplomata patriarcalia. Ἐπιμνηστικὴ βιβλιογραφία ἐπίσημη καὶ ἄσημη τὰ ἀγορευτικὰ ἀρχαῖα καὶ δημοσιωθέντα πατριαρχικῶν καὶ τῆς ἐπισκοπῆς. 1930-1931. Ἐπιμνηστικῶν τῶν ἑλληνικῶν μόνων ὁ K. Φραγκοῦ καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐπιμνηστικῶν, ἐξέδησε ἁθηνικῶν ἐγγράφων 53 χρυσοβούλων τῆς λαύρας καὶ τῆς 14. τόμῳ τῆς Πανδώρας σ. 32, 49-51. Ἐξέδωκε καὶ 1921 ἐξέδωκε καὶ ἀνοστικῶν κατὰ λόγον τοῦ ἀρχιεπίσκοπου τῆς Ἁγίας Κοινοῦ τῆς ὑπὸ ἐπιμνηστικῶν (F. Dölger, Mönchsland Athos, σ. 96)

φρόνος Καλλιγας. (Αθήναις, Σμύρνη 1863): Η κατά δικαιοσύνην ἡ
 Μοῆ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἐξέδωκεν ἐν Κιῖνῳ τὰ ἀστα βιασ-
 estim θεασσα Κοσσιῖ ἐν Μοντε Αθηῶν μοναστεῖι. Ἄλλ' ἐκ τούτου,
 ὅπου ἐγράφη πλέον παντός ἄλλου ἐν τούτῳ, εἶναι ὁ Ἀλέξανδρος
 Λαυριώτης. ὅτι ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ λαυρ. ἀρχίῳ περὶ τὰ 100
 ἐπίσημα ἔγγραφα, ἰδίως σιγγίλια πατριαρχικά καὶ περὶ τὰ 20
 χρυσόβουλλα καὶ προστάγματα, ἐν τοῖς περιοδικοῖς, ἐκκλ. ἀκλήθ. ἐκ
 Ἑλλήν. φιλ. Σουλλόγγ. Κιππόλειος, Σπηθωρ. Νεολόγων καὶ ἕνῳ χρό-
 νοῖς Πιππόλειος (καὶ ὅμως δὲν βλέπω αὐτὸν μνησθῆναι ἐν ὅμοιοις παρὰ
 ὅλῳ). Καὶ ἄλλοι, ἐκ τῶν ἀνεγράφων.

μακ. Μ. Γεδών ὁμοιοτρόπως κατέχωρυσεν ἐν τῷ "Ἰθῶνι" τοῦ Δικαίου
 ἔγγραφων καὶ δὴ καὶ πρῶτα χρυσόβουλλα τοῦ Πρωτεύου καὶ τῆς
 "Κανονικῆς" τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Λαύρας. ὁὗτος ὅμως εἶχε ἐπι-
 ἐλιπρινεῖαν καὶ ὁμολογήσει, ὅτι ἀνεῖγγραφα (καὶ δὴ ἐκ τῶν τοῦ
 Θεοδώρητου) εἶχεν ὑπὸ ὄψει "ἐπίσημον ἔγγραφο οὐδέν εἶδεν."
 (ἐκκλ. ἀκλήθ. ἔτος ΚΔ', σ. 184). Καὶ αὐτὸς ὁ πολὺς οὐσπένουκ ἐκ
 τῆς αὐτῆς πηγῆς ἠνελεσεν, ἐν τῷ "Φιλοθεϊτικῷ χειρογράφῳ," καὶ
 τῷ Κουκουμουσιανῷ: "Γράμματα ἀρχαῖα σωζομένην ὑποσπι-
 τωῦτων ἐν τῷ Πρωτεύῳ, ἀνεγράφητα δι' αἰτιήσεως τοῦ πατριολο-
 γιστοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐπιτρόπου τῆς ἱερᾶς μονῆς Κουκου-
 μουσίου κυρίου Γρηγορίου," (Χριστ. ἀνατ. III, 1877, σ. 314 βλ. II 139).
 Κατὰ χρῆσιν ἀνεγράφων ἀντιπρὸς ἐλέγχου ἐποίησατο ὁ μακ.
 ἀρχιμ. Γεράσιμος Σμυρναῖος, ἐν τῷ "Ἁγίου Ὁραῖ," ἐγκαταστήσας καὶ
 καὶ πλέον ποικίλα ἔγγραφα. Τὸν ναυάρχον Μιχ. Γούδαν ἐμδύτα,
 τὰ ἔγγραφα τῶν μονῶν Βασιλοπεδίου καὶ Φιλοθείου¹ ἐμνησθήσαν
 καὶ ἄλλοι ἀγορεύεται, οἱ Βασιλοπεδῖνοὶ Ἀρκαδῖος καὶ Ἀλέξανδρος², ὁ
 Ἰθῶνι³ Ἰωακείμ, ὁ Σμυρναῖος Λαυριώτης⁴, ὁ Γαβριὴλ Σταυροκηλια-
 νός, ὁ Σωφρόνης Ἐσπρατιάδης καὶ ὁ ἀρχιμ. Χριστοφόρος Κεκαῖς ἔδωκαν
 εἰς φῶς διὰ τῶν ἐν Θεολογικῇ περιοδικῷ "Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς" πολὺν
 ἔγγραφα. ὁ τελευταῖος ὑπερηκόνησε πάντας πρὸς εἰρημότητι λόγους
 ἀγορεύεται, διότι οὐ μόνον τὰ χρυσόβουλλα καὶ σιγγίλια τῆς μονῆς
 Δοχειαρίου ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἑπταηρ. κομ. Δ'. σ. 285-311, Ε', 100-127,

ἐν τῇ ἑπταηρ. κομ. Γ' σ. 113-134 καὶ ἐν τῷ Δελτικῷ τῆς Χριστ. ἀρχαιολ. βιβλ. Περιόδ.
 β'. 1925, σ. 211-248. ἄλλα δὲν εἶχε ὑπὸ ὄψει προηγουμένων ἐμδύσεων, ὅπως καὶ ἄλλοι ὁ
 ἑσπρατιάδης διὰ τῆς μονῆς ἁγίου Πάλλου ἔγγραφα, ἅπερ ἐξέδωκεν ἐν Νίξῃ ἐποχῇ 1923.
 ἰα δημοσίευσεν τὰ Σμυρναῖος προέρχεται ἐκ κυριῶν ἀνεγράφων τῶν δύο
 λαυρ. κωδίκων καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἰδίᾳ τὰ τῆς μονῆς Περισσεῶν καὶ ἄλλων
 μοναστηρίων τῆς Θεολογικῆς (βλ. Θεολογικὴν τέρμ. Ε'. σ. 257-267). αὐτὸς οὐδὲν
 ἔγγραφο ἐπὶ τῶν ἑπταηρ. κωδίκων τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Λαύρας, ἵνα ἀπεδίδετο εἰς τὸ
 ἑσπρατιάδης "τὸ μυστὸν ἀλά," Θεολογικῆς 1929, ἐπεὶ δὲ ἐξελάμβανεν ὁ ἐλεγκτικὸς
 καὶ χειρογράφον καὶ ἀνεῖδοτον, ἔθιν ἐδημοσίευσεν εἰς Νίξῃ τὰ κοινολογημένα
 καὶ πολλὰ ἐμδύθηκα, καὶ αὐτὰ ἀνετυπώθηκα ἢ ἀνεκδότα!

διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, δανείου. Ἀλλὰ εἰν
λάβωμεν ὑπ' ὄψει καὶ τῆς ἄλλης εἰσπράξεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ
διομοῦ κτλ. ἀσφαλῶς καὶ εἰσπράξεις θὰ ἔξαρκοῦν.

4) Δάνειον Bagdad IV, V καὶ VI σειρᾶς.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τούτων ἀνερχομένη εἰς 291.359,70
εἶνε ἐξησφαλισμένη 1) διὰ τῶν 75% τοῦ οὐσέδοντ τῶν coupons
concedés μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν 75% τῆς surtaxo 3% καὶ τῆς
annuité τοῦ δανείου 1904 4% καὶ τῶν annuités τῶν δανείων
Bagdad II καὶ III σειρᾶς, 2) διὰ τῶν οὐσέδοντς τῆς δεκάτης
τῆς ὑπεγγύου εἰς τὴν χιλιομετρικὴν ἐγγύησιν τῶν γραμμῶν
τῶν σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὸ πρῶτον τμήμα ἐκ
200 χιλιομέτρων τοῦ σιδηροδρόμου Bagdad. Ὡς ἐκτίθεται
ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐπομένει εἰς διάθεσιν τῶν δανειστῶν
ποσὸν 938.823 λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ surtaxo 3% μέ-
νει ἤδη ἐλεύθερον καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ εἰσπραττόμενον
καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπιτελείας, καθ' ἣν ὤρισθη ὅτι θὰ εἰσ-
πράττεται τοῦτο.

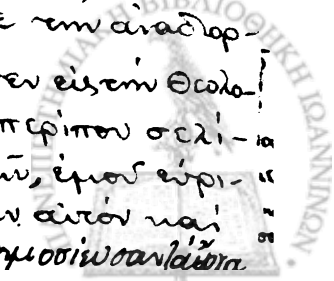
Τοῦ ποσοῦ τούτου, ἂν ἀφαιρέσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δα-
νειῶν 1904 4% καὶ τῶν τῆς Βαγδάτης II καὶ III σειρᾶς (δηλ.
532.015), ἀπομένει ποσὸν ἐκ Ltq. 406.808 ἐπαρκοῦν διὰ τὴν
ὑπηρεσίαν τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, δανείων.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι πόρρω ἀπέχει ἔστω καὶ ἰδέα ἀνα-
λήψεως μέρους χρέους εὐρισκομένου ὑπὸ ἔκδοσιν. Ἐπομένως
τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο ἐκ 406.808 ἐξακολουθεῖ διαμένον εἰς
διάθεσιν τῶν δανειστῶν.-

000000000
0000000
00000
000

αλλά και εν τη ιστορία της ειρηνικής μας (Αθήναι 1921) περίλαβε
 πολλά. ο άειμωτος Κεραός έρε μνηστας τον Βαρλαάμ Γρηγοριά
 τον και εϋδοκίμου Ζηροποταμιόν, οτινες μεσα της ιστορίας των
 μου των εϋδοκίμου και τα εϋγραφα (αίτηγραφα), ποιείω, οτι εις την
 συνεχίαν της ενδόσεως ο κ. Φόλγκες θα εϋαρεσηθη να μνημονεύση
 τούς πρωτοπόρους τούτους άπορητάς (μύθον τον εϋδοκίμου και τον
 Κεραών αναφέρει), οτινες ηνοιξαν τούς οφθαλμούς των Ευρωπαίων. Έξα
 ιουλουθούσι δέ νύοι νύ λόγροι άφρεΐται συνεχίζοντες τό έργον έντε της
 Γρηγορίω Παλαμά, και εν τη εν τούτω ειδικομένη "άπορητική βιβλιο
 θήκη". εν των ήμετέρων έργων ο φίλος κ. Φόλγκες αναφέρει μόνον τον
 "Κατάλογον των επισήμων άθηνικήν έγγραφων του Π. Ουσιάνου", ουδέν
 εΐτερον. και έμεις μόνον εις την "Ιστορίαν του άσκητισμού", (Αθηνή
 1929) και εις τον "Άθρον Στέφανου εν Αδριανοπόλει, πατριαρχι
 λού μετόχιον υπό Μερσση Λαύραλ του άθηνες (Αθήναι 1939, έντε
 εν του 5' τόμου των "Θρακικών), έχουμε δημοσιώσει περι τά 70 επί
 σημα έγγραφα, ουχι εϋ ανέιγραφα, αλλ' εν των αυτογράφων υποση
 μειώσεις και τας διαφόρους ήράφας, αλλα δε μάλλον φησίδαια εν
 τη "Γρηγορίω Παλαμά" και άλλαχού. Παρέλειψε τα δημοσιώματα
 των άπορητών, τα τε ενός ουδε έμεΐα μετά του έργου του, και ου
 φησίδαια μοι καΐ ειπω - περιέλαβεν εν τη προτασομένη βιβλιογραφία
 άλλα άσχετα. και διερωτάμαι εις τί χρησιμώουον εν τούτοις τα
 έξής: A. Mastini Manuelis Philae Caecilia inedita ~~α, φησίδαια~~
~~λα, Michael etnoticae...~~ και ο του δ. Ζαναλάου τό περι Θεωφιλά
 του Βουλγαρία. Τούτοι, εις ους ουανίως γίνετα παραπομπή, εϋδοσαι
 να εϋθινται εν ταις σημειώσεσιν. Αλλ' ο έλλην ανεργίωσι θα εϋπθήμε
 να μάθη, πώς επεγράφη να εϋρισταλλεθώσιν οί ξένοι τούς θησαυρούς
 τούτους, αφού εν αύτω είχομεν τούς καταλλήλους πρέσ τούτο επισή
 μους, και διατί δέν έσπευσαν οί έλληνες να φέρωσιν αυτούς εις
 φως, αφού μάλιστα τό Όρει από εσσαρανεταετία, έγένετο έλλη
 νικόν. και πρέπει πρώτον τά απολόγηθω δι' έμεινόν. Μεσα την άπο
 φήσιν του 1912 επανήλθον εις την Λαύραν και ήρχισα να περι
 σιλλέξω τα παραλειπόμενα του μου. Σπ. Λάρηου, και συνετα
 Σα διτωμοι κατάλογον! επολέμησα, πρέσ απελευθέρωσιν του
 έργου τούτου και επΐστα ή ελλ. κυβερνάς μη άνέθηκε την άπολο
 ο πρώτος τόμος εϋεδόθη εν παρισίοις εν 1930, ο δευτερος ήρχισεν εις την Θεολο
 γαν, εδημοσιώθησαν 100 σελίδες και τό υπόλοιπον εν 200 περίπου σελί
 δων απηλέσθη! εις τα έγγραφα της αρχιεπισκοπής Αθηνών, έμειν έρι
 μοριμού εις Κορυτσάν. μεταίτια αναζητώ επί δεκαετίαν αυτόν και
 δίν έργον. Ιουλογοκλίσιος κς, δημοσιώση αύτόν δανόντες μου, άσχη εδημοσιώσαν αύτόν
 του 5' τόμου εν τούτω έλλην (βλ. Μωσον έλλά)

Τὰ 21,317 % τῆς ὅλης assignation fixa 111.019,72 Ltq. καθ' ἑξῆς Ltq. 27,726 ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ ἀποσπώμενα μέρη.

3) Ἡ assignation fixa εἰς 50.000 εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Droits sur lo tabac (κ) πληρωνομένη ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων ὅλου τοῦ Κράτους· τῆς assignation ταύτης λαμβάνοντες τὰ 19,77%^(ο) ἔχομεν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ ἀποσπώμενα μέρη 9,855.

4) Τόκοι τοῦ λ)σμοῦ "Fonds de Réserve" κατὰ μέσον ὄρον τῶν 2 χρήσεων 1910-11 καὶ 1911-12 (καθ' ὅσον ἡ χρῆσις 1909-10 δὲν εἶχε τόκους ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου μὴ ἀνεληθόντος εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 Ltq.)^(οο) εἶνε 80.825. Οἱ τόκοι οὗτοι δὲν θὰ ἐλιπυθῶσιν μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τῶν ἀνωτέρω μνησθέντων μερῶν, διότι, ὡς κατωτέρω θὰ δειχθῆ, ἐξαφαινομένης τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων τῆς Décret τὸ κεφάλαιον Fonds de Réserve θὰ μένη ἀνώτερον τῶν 2.000.000 Ltq.

5) Soldo actif des Opérations et Mouvements de Trésorerie. Τοῦτο κατὰ μέσον ὄρον ἀνέρχεται ὀλικῶς εἰς 14.161 Ltq.

6) Recouvrement sur Débits κατὰ μέσον ὄρον ὀλικῶς 4.207.

Μένει ἀκόμη καὶ τὸ bénéfice de la vente de monnaies, ὅπερ κατὰ τὴν τελευταίαν χρῆσιν δὲν σημειώνει οὐδὲν ποσόν. Μόνον αἱ χρήσεις 1909-10 καὶ 1910-1911 ἀναγράφουσι μικρὸν ποσόν, ὅπερ δυνάμεθα νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ἐν τῇ προκειμένῳ ὑπολογισμῷ.

(ο) Κατὰ τὰς εκθέσεις τῆς dette ἔχομεν εἰσπράξεις τῆς surtaxo 3% καθ' ὅλον τὸ Κράτος κατὰ μέσον ὄρον 1.099.128,67, εἰς δὲ τὰ ἀποσπώμενα μέρη 193.460,62. Ἐκ τούτων ὑπολογίζομεν τὰς εἰσπράξεις τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ 8% καθ' ὅλον μὲν τὸ Κράτος 2.931.009 διὰ δὲ τὰ ἀποσπώμενα μέρη 443.413 δηλ. τὰ 15,128%. Τελωνειακαὶ ὅμως εἰσπράξεις εἶνε καὶ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ διαμετακομίσσεως περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχομεν στοιχεῖα, δι' ὅ λαμβάνομεν ὡς ἀναλογίαν τὸ 19,77 (κατὰ τὸ σημεῖωμα τῆς dette).
(οο) Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἔδει νὰ ἀνέλθῃ ὁ ἐν λόγῳ λ)σμός, ὅ-

233
 γένωνται. Τέλος, αφού η κραταιά δύναμις του Βορρμπε επέβλη-
 τη εις τον Βενετόν, ανέκλήθη διά να άφελθί άνοιχτή θύρα εις τή
 εσχρήσαντα ρωσ. πολιτικόν προς διεθνοποίηση, και διορισθην κα-
 θηγητής εν Αθήναις. Τω 1923 έδημοσίωσα 9 άρθρα εις τή Έμπρ'ς
 C i - 9 (Ιουλίου) και έκρουσα τον κίνδυνον του κινδύνου περί της δη-
 μιουργηθείσης εκεί εγρύθνου κατασάσεως. "Οι θησαυροί του άρξ
 θρου εις κινδύνω". ανέκλήθη υπό τής Μικανύιας μου και ήμε-
 να εκεί μέχρι του 1935. Κατά τα έτη αυτά κατωρθώσαμεν να
 αναδιοργανώσωμεν τον τόπον επί τής βάσει του νέου καταστατι-
 κού χάρτου. ήρξασαμεν τήν άθωιάδα σχολήν, συνεστήσαμεν
 υπεργραφείον και κατεστήσαμεν τά αρχεία και σενοφυλάκια
 των Μουσ. Ταύτα ένοείται ήγέροντο ουκ άπομαί, αλλά διά μπι-
 αν μόχθων και άγώνων σκληρών. Είχαμεν κρισολογία περί όρια-
 κών έπιτημάτων, έπρεπε να έσακρινώσωμεν τήν ητοιότητα των
 περυσιαστων μείων τίτλων. Τότε έδημοσίωσαμεν τρεις πραγματι-
 ας: "Περί τής αρχαιότητας των σφραγίδων και σημασιών των όρων
 χρυσόβουλλον, άργυρόβουλλον, κηρόβουλλον κ.ε.τ." "Τά όριακά
 έπιτήματα και τό κύρος των έπισημων έγγραφων" (των ηλιασών). "Τά
 χρυσόβουλλα των ημερών των Μολδοβλαχίας και τό σύμβολον ΙΩ".
 Συγχρόνως ειργασάμην ναχηματόν προς ένδειξάν των έγγραφων
 της Μεγ. Λαύρας, ως και τήν του ^(Μικανύιας) Διονυσίου, εκδοσών. Ενώ δε κασεχνό-
 μων εις τό έργον αυτό και εύρισκόμην περί τό θέμα, τό θέρος του
 1926 έρχεται ο Kitzorff Lake καθηγητής εν Ηαενα ed. Ηεο ό μόνος,
 όσους ήδύνατο να ανίξη τα θησαυροφυλάκια από 30ετία έμπο-
 των εις άθω. Είχεν εκδώσει ήδη τον κατάλογον των χειρογράφων
 της Λαύρας, φέροντα τό όνομα του Σπυρίδινος Λαυριώτου, ενώ ο
 κύριος ανέμενε τον συστηματικόν και έκτεταμένον του
 προηγουμένου χρυσοτόμου Λαυριώτου Μαδύετου (ποίημα
 ήεραρόν). ό μόνος μινά τα κατάλογον ο ίατρός του είχε παραδώ-
 σει και αντίγραφα ήκανά εν του Λαυρ. Αρχείου. και τότε, ήα
 έξιλωσθί αυτών, επέτρεψε να φωτογραφησθί τα αυτόγραφα, ότα
 θρηηλ Millet είχε και αυτών αντίγραφα, άπερ άλλος Λαυριώτης,
 ο Κορηλίου χρηματιστομίας και αυτός. όπως και ο άσκληπιάδης

βλ. έπιτομόν Κουρίλα Λαυριώτου "Τά κερμηλαρχεία και ή βιβλιοθήκη της
 εν άθω μονής Μεγ. Λαύρας. ή παραύσα κατασάσεθ αυτών" C έπιτ. τομ. Α' σ.
 306 - 345. έφευγέ γραμμ. έπιτηρίθ ενά τήν εκέλευσία τήν θεξ. σοφουδά.
 βλ. αναγραφών αναγραφών κ.ε.λ. 1909 - 1935 σ. 24, 28 - 29. ο Kitzorff είχε διαίηθρη-
 τή, διότι ήγόμεν, όλ έκει άσασήσθι διά τήν εκέλευσιν του Παυλοταμειού, κ ήπδ να διαλασθί ορθή

Έχουμε ως άνω εισπράξεις

Όλικαί μὲν (ἤτοι καθ' ὅλον τὸ Κράτος).....	3.620.892	μερικαὶ δὲ	868.073
Ἐπίσης			
Redevance de la Régie κτλ.	903.877	" "	126.624
Assignment fixe	114.020	" "	27.726
Droits de Turbékí.....	50.000	" "	9.885
Intérêts du Cte "Fonds de Réserve".....	90.825	" "	-----
Ἐν συνόλῳ	4.769.614		1.030.308 (α)

ἤτοι ἀναλογία 21,60 %

Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀντιπροσωπεύουσι τὰς ἀκαθαρτίστους εισπράξεις

Εἰς ταύτας ἔχομεν τὰ κάτωθι ἔξοδα ὀλικά καὶ μερικὰ		
1) Frais et débours.....	615.306	63.871
2) Rétrocession du Reffieh.....	50.000	7.000 (b)
3) Excedent sur la dîme des Tabacs revenant au Gouvernement.....	126.649	77.976 (c)
Τὸ ὅλον.....	791.955	148.847 (d)

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀνω ἔξοδων ἀπομένουν καθαραὶ εἰσπράξεις ὀλικαί μὲν 3.977.659, μερικαί δὲ 881.461 ἤτοι

ὡς οἱ τόκοι αὐτοῦ διατεθῶσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharrém.

- (α) Εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα ἐὰν ἀνέλθῃ δὲν συμπερικλήθησαν καὶ τὰ του Recouvrement sur Débets καὶ του Solde actif des opérations et mouvements de Trésorerie ανερχόμενα κατὰ μέσον ὄρον εἰς 18.368, διότι δὲν ἔχομεν ἀντιτοίχως ποσὰ διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη. Ἄλλως τὴν διαφορά εἶνε μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ομικρότητος τοῦ ποσού ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὄλον τῶν εισπραξέων.
- (b) Ἀναλογία ελήφθη ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῆς Redevance fixe τῆς Régie, bé nefice etc. 126.624 πρὸς τὸ ὅλον, 903.877 (14%).
- (c) Ἀναλογία 61,57% ἡ αὐτὴ μὲ τὰς εἰσπράξεις τῆς dîme des tabacs.
- (d) Εἰς τὰ ἔξοδα δὲν περιλαμβάνονται καὶ τὰ Débets des provinces

είχε παραχωρήσει εις τόν Millet εφ' 1916-7, όςτε κατεύχων τόν άθω τά
 σημαχικά σπασώματα. τότε τρομοκρατηθείς ό Κορηλίος ή μάλ-
 λον εξαγορασθείς επέτρεψεν αύτω να μεταφέρη όλα τά χρυσό-
 βούλλα εφ' ζειώνι εντός παναρίων, ή πράγμα όπερ ουδέποτε έφάντα-
 ξετο να επιτύχη ό υλευός Γαλάτης από. 1894 συχνάδων εις Λαύραν
 και φιλοξενούμενος παρά τω αίγυμίσω γέροντι μου Γαβριήλ
 ό τόπος όλος έσηρίθη κατά τού άπεριπολητού κίν ειμαλφών κειμη-
 λίων, και αυτοί οι Ρώσοι, οϊκινες και εκίτισαν καταύτους τόν άξιοματι-
 κόν όιτε, όσους και έξώρισε τόν Κορηλίον εις Μυτιλήνην (θεία δίκη). άλλ' ό
 Millet δέν ήτο έάνεδευρημένος πρós έκδοσιν επισήμων έγγραφων, άτε μόνον
 περί τήν βυζαντινήν τέχνην άσχιλεύμενος, επώλησε τόν πλούσιον άμπετόν εις
 τήν κόμησον γαλλοίαν Rouille και τόν Παύλον Collier ήτοι μερικώς

Μετά ψυχικήν όδύνην επαναλαμβάνω τό όνειδος τούτο τών δύο Ελλήνων
 μοναχών (ό μόνος ήσυχός ήν αίγυμίστης, ό δέ Κορηλίος Μιχασιάτης, άρχιγραμμα-
 τιστής τής Λαύρας) χάριν γαλλικού έτελούς παρασήμου, διδομένου
 εις τούς κλητήρας τής γαλλικής αίμαθηρίας, και όλίγην κερματίων, ά-
 περ κακώς διεσπάσθησαν, επώλησαν (sic) εις τούς ξένους τούς θησαυρούς
 ... οϊ πιερέες ήμιν τώσον περίδως έφύλαττον τά κειμήλια ταύτα
 άμπεριόντες τήν άπελευθέρωσιν τού τόπου από τού τουρκ. ζυγού, ώστε
 όσες εις αυτούς τούς μεμύλησε άσχυρισούς τού έθνη. Πανεπιστημίου Κα-
 ρολίδου και Λύριππου επέτρεψαν να παρκαύψωσιν εις τό θησαυροφυλά-
 κιον. έξεβούτο μήτιώς ανείργατες τά μωφουλάνια άνοιξωσιν, άρτα
 και τή άριμια τών τούρκων και άλλων έχθρών τής εκκλησίας. όπία-
 πώς επανειληφρηνώς άπέστειλε να ανειγράψωσι τά έγγραφα τής
 εν τώ όρειοίς τής Λαύρας διαλέλυμένης Ιταλικής μονής τών άμαλφινών.
 οϊ συνεοί πατέρες πάντοτε ήρήθησαν. ό Κορηλίος, όσους και επαρασημοφο-
 ρήθη υπό τού έλλ. κράτους εφ' 1921, τά παρέδωκεν εις τόν Comte Roussseau
 εις τό κατάσχεον τών εσόδων τού άπεριπολητού εβρον και κονδύλιον τού
 1917 εις φράγμα χρυσών 5.000, ών άπεσιώπατο ή προέλευσις. Ο νομδ νομίσω
 περί τού κασαλόρου μικρόν έποίησά μιν έλεγχόν εφ' έπετ. 19, σ. 324.
 άπέδειξα αυτόν κακόν σπονθύλευμα και σπαράγματα εις τού χρυσου-
 ριμίου. και ό μόνον δέν περιέλαβην όλους τούς κώδικας, αλλά βρήθει
 σφαλμάτων άσυγκωρήτων. άγνοών ό άνήρ τελείως τήν παλαιολογγρα-
 φίαν ήσχάρεω μοναχούς άλλους πρós περιγράφην τών κωδικών. Κατό-
 πιν ενερχειών μου έημισα τήν άγγλικήν κυβερνησον να εκτυπώση τούς
δύο περιτέγεταις τόμους τού πανεπιστημίου τής καταβηρίας, όπως και τού Λά-
 ριππου, και άπέστειλε τόν πρόξενον θωολήνης τόν Ιωάννου τού 1929 να τούς
 παραλάβη, άλλ' ό Σπυρίδων έπιστάκιν ένωσεν τής Μονής να μή τούς παραδώσιν, να μή
 καταρριβή ό ίδιός τού (επιστ. 19, σ. 324-325). Η ημετέροσιν τότε χάριν τών ξένων, εις ους
 ένεκλυφόρησιν ό μετέλαβεν και κέρμα αίγυμ. έλεγχον και να αποδώσιν τούς άρετάς τού
 χρυσοσημίου, όσους άσχυρισούς έπέφη. έδωκα ^{αυτοί} τούς δημοσίεωσιν εις τά θρακικά, άλλ' επειδή
 ό ήθικός άντιγράφος, ό εωφρατιαδής, ήτε φίλος τής διεθνείως δέν έδημοσιώθη ή κρίσις μου, δια-
 σκουλίζεται δε ό κόπος εις τού εκτυπωθέντος κασαλόρου. Δέν είναι διά τού ευχαρισίας εις μιν
 μετά τόν θάνατον αυτών, έπ' όσον τό μόνον μένει ανεπανόρθωσιν, και ματαιώνεται οι κίσει τού μαν. χρυσο-
 ριμίου, όσους έπιστάκιν δέν ήτο φίλος, άλλ' είναι φίλη ή αλήθεια και φιλικότη ή έργασία τού.

έπιλογί: 22,16%.

Ἡ διάθεσις τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν καθαρῶν εἰσπραξέων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharrem γίνεται ὡς ἀκολουθῶς :

Ἐχομεν καθαρὰς ὀλικὰς εἰσπράξεις	3.977.659	
τακτικὸν τοκοχρεωλύσιον.....	<u>2.157.375</u>	
Πλεόνισμα.....	1.820.284	
αὐτοῦ τὰ 25% ἦτοι.....	<u>455.071</u>	ἀνήκουν εἰς τὴν Dette.
καὶ τὰ 75% ἦτοι.....	1.365.213	ἀνήκουν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ θούτου ἂν ἀκριρέσωμεν τὰ 75% τῆς συρταχῶ3% (τὰ ὁποῖα διετίθεντο διὰ τὰ ἐξόδα τῆς Μακεδονίας καὶ ἤδη μένουσιν ἐλεύθερα) δηλ. 824.346 Ltq. ἀπομένει ὑπόλοιπον ἕκ Ltq. 540.867 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κάτωθι δανείων :

- 1) δανείου 1904 4% 123,750
 - 2) Bagdad II σειρᾶς 194,240
 - 3) Bagdad III σειρᾶς 214,025
- Τὸ ὅλον 532.015

Κατὰ τὰ ἄνωτέρω τὰ ἀποτελέσματα μέσου τινὸς compte-rendu βασιζομένου ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων τῶν ὑπεγγύων προσόδων κατὰ μέσον ὄρον τῶν τριῶν χρήσεων 1909-10-11-12 ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑδαφικῆς ἀποσπάσεως ἕκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἶνε τὰ ἑξῆς:

Λον) Ἐξασφαλίζεται ἡ τακτικὴ ὑπηρεσία τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharrem ἕκ Ltq..... 2.157.375

καὶ ἡ ἕκτακτος χρεωλύσις τῶν αὐτῶν δανείων ἕκ Ltq..... 455.071

2.612.446

ἀνερχόμενα γενικῶς κατὰ μέσον ὄρον εἰς 4260 Ltq. διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἔχομεν ἀντιστοίχως ποσὸν διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει εἰς τὰς ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις αἱ τοῦ Recouvrement sur Débets καὶ τοῦ Solde actif des opérations et mouvements de Trésorerie.

φωτογραφίας και τὰ αὐτογράφα τοῦ Κορυλλίου καὶ Σπυρίδωνος. ὁμοῦ
 μετὰ τῶν φωτογραφιῶν τὸν Λακε ^{Κιτσοῦ} καὶ διὰ τούτου τὰ actes de l'anca
 φέρουσι ἐν τῇ προμετωπίδι ὄρμαθόν ὀνομασίαν Rouillaud - Collomp-
Millet - Sryziden de l'anca, καὶ ἀφ' ἑξῆς ἐν ἑνὶ ἑστῶτι Λακε
 (ὡς εὐθὺς ἀπουσιάζει τοῦ Κορυλλίου τὸ ὄνομα, διότι οὗτος εἶχεν ἀπέ-
 ρθῆναι ἀπὸ τοῦ 1924 πρὸς Κόρινθον). Ἄλλ' ὅταν οἱ ἐκδύται ἐνέκυψαν εἰς τὴν
 μελέτην τῶν χειρῶν, παρετήρησαν τὴν γενομένην ἀπάτην, ὅτι ἡ
 κεν ἀγοράσει τὰ κίβδηλα ὡς γνήσια. καὶ τὰ αὐτογράφα ἐν δευτέρῃ
 καὶ τρίτῃ χειρὶ ἦσαν πλήρη σφαλμάτων καὶ χαλαρότητων! Διεμαρτυ-
 ρήθησαν πρὸς τὸν Millet καὶ ὑπεχρέωσαν αὐτὸν νὰ ἐνοικήσῃ αἰφνιδίως εἰς
 τὸν Ἄθω κατὰ τὸ ἔξρος τοῦ 1930. ἔαχε τότε νὰ τελεῖ εἰς τὸ ἀνώτατον ὑποφ-
 ῆμα, ἥμην ἠρωσιστάτης, 2 ἡμῶν Κοινότητος ἤλθε μὲ ὀλοκλήρον
 ἐπιελαϊκὸν καὶ συνεργεῖον χωρὶς νὰ προειδοποιηθῇ, ὡς εἴθισται, εἰς τὴν
 ἑκτέως. Παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ διοικητοῦ κ. Χατζηβασιλείου, ἡ Κοινότης
 οὐκ ἐνόησε νὰ ὑποχωρήσῃ. ἀνεκπαδὸς τότε ἐπὶ ἐπίσκεψιν εἰς τὸ διοικητή-
 ριον, ὅπου ἐφιλοξενεῖτο, ἐξέφρασα αὐτῷ τὴν λύπην μου, διότι παλαιὸι φί-
 λος καὶ ἄξιος ἑταῖρος ἠθέλησε νὰ ἐπικουρωθῇ οὕτω τὸ καθεστῶς. Ἐάν ἱκα-
 στός, εἶπον, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐρχεται καὶ νὰ ἐπέρχεται ἐλευθέρως
 καὶ νὰ σκευοφυλάκεια, οὐδὲν θὰ ἐμήσετο σήμερον ἐνὰς αὐτοῦ. προσέθη-
 με δὲ, ὅτι ἦλθεν ὁ πατριώτης Σκῆνος Ζερβός, διόσημος ἱατρός, μιστὸς τοῦ
 Γεν. Διοικητοῦ ἐπὶ Μακεδονίᾳ στρατηγὸς καὶ πρῶτος πρωθυπουργὸς νὰ ἐ-
 ρμύνησεν διὰ ῥοδιακὰ ἔγγραφα καὶ δὲν ἐπέτρεψαν ἐν αὐτῷ. Ἄλλ' αὐτὸς
 ἐρμύνησε πολὺ καλά, ὅτι εἰς τὴν ἑκτέως, οὐδέποτε θὰ ἔδιδόν οἱ ἀγορεύεται τὴν
 ἄδειαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν τόπον τῶν ὄβελθελῶν τότε πρὸ τῶν πιέσεων τοῦ
 ῥάβλου πρεσβευτοῦ ἀπέστειλεν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἔξω
 ἐπιχειρῶν, ὅστις ἐφίφρασε εἰς συνέδρια τῆς ἑκτέως Κοινότητος ἀνέπευξε τοὺς
 λόγους, δι' οὓς ἡ κυβέρνησις ἤτο ἠναγκασμένη νὰ παρίδῃ τοὺς τόπους. Ἀλλὰ
 καὶ καλοῦμεν κεφάλια εἶναι ἀρρίσια. τὸ ἕκτεως παρεπέμφθη
 εἰς τὰς κυρίαρχους μονὰς, αἷ αἰ ἀπαντήσασιν ἐπὶ ἰσχύσαν τὴν σεῶσιν
 τῆς ἑκτέως Κοινότητος. Ὁ κ. Millet εἶχε διαπράξει, ὡς ἀνέφερον αἱ μονὰς
 ὄρμα κατὰ τὴν κατοχὴν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ἐν Ἄθῳ, καὶ ἐξή-
 σουνσεν οὐ μόνον πίσω διὰ τὰ ἀνοίξωσιν αὐτῷ τὰ σκευοφυλάκεια, ἀλλὰ
 καὶ ἀφ' αἰρέσει χρυσοβούλλην. τέλος κατεκαίρηθησαν οἱ ἀνεπιπόσοι

Ἡ λίσσα παρουσιάσθη εἰς τὸ γ' Ἀθῶνές συνέδριον τῆς Ρώμης ἐπὶ 1936 ὑπὸ τῆς Rouil-
 laud, ἀλλ' ἦτο παρὰν ὁ κ. Dölger καὶ δὲν ἐχυροποιήθη (βλ. ἐλλογία Καυρία Λαυρι-
 ῶνα πρὸς τὸ συνέδριον ἐπὶ Θεολογία 16: 1937 σ. 152-153). ἀποφραγὸς οὐκ ἀπέ-
 κεινται τοῦ ἀριστοτέλους.
 Ἡ λίσσα ἐπιστήθη ῥίπης καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν ἀγορευτικῆς πολιτείας, εἶναι εἰλη-
 ρίμη ἐν τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἐπὶ ἀριστοτέλους.
 καὶ ἐπὶ ἐπιπέσασιν χρυσοβούλλα ἠλαύρα μετὰ τὰς ἐφρασίαις τοῦ Millet ἐσταθῆ
 εἰδόμενον νὰ εἶρω καὶ δὴ τὸ τοῦ ἀνδρονίκου Β', Παλαιολόγου διὰ τὸν ἡδλοπόδαρον.
 καθῆναι ἐπὶ βυζαντινολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Θεολογίᾳ. Ἰ. Παπαδοπούλας
 καὶ ἱερεὶς διὰ τῆς ἐφ' ἐπερίδασιν Μακεδονίας, (20 Μαρτίου 1930) τὸν Millet ἀπέλε-
 λατῶσασιν καὶ ἀρχὶα τῶν Μονῶν ἐπὶ 1916-1917 καὶ δὴ ἀφ' ἰσχύσεως τῶν Κονδουμένων ἐπὶ τῶν λαύρα.

2.612.476

Βον) Μένει πλεόνασμα ἐκ λιρῶν Τουρκίας..... 640.867
 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων 1904 4% καὶ
 Βασιλ II & III σειρᾶς, ἀνερχομένην εἰς
 632.015.

Γον) Διατίθενται διὰ τὰ ἐξόδα τῆς Μακεδονίας
 τὰ 7% τοῦ συντάκτο 3% ἐκ..... 824.346

Σύνολον..... 3.977.659

Πρὸς τούτους τὸ Δημόσιον ταμεῖον τῆς Τουρκί-
 ας λαμβάνει τὸ εἰς αὐτὸ ἐπιστρεφόμενον ὡς
 πλεόνασμα τῆς δεκάτης τοῦ κέρτου ἐκ Ltq.... 126.649

Τέλος διατίθενται δι' ἐξόδα τῆς Dette..... 615.306

Γενικὸν Σύνολον
4.769.614

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα θὰ προκύψουν
 ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ αὐτοῦ μέσου *compte-rendu* μετὰ τὴν
 ἀπόσπασιν τῶν γνωστῶν τουρκικῶν ἐπιρχιῶν ἐξασφαλισθῆν
 πρωτίστως τὸ τακτικὸν τοκοχρεωλύσιον τῶν δανείων τοῦ
 Décret de Mouharrem.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν ὡς ἄνω ὀλικὰς εἰσπράξεις καθα-
 ρὰς..... 3.977.659

Ἐάν ἀφαιρέσωμεν τὰς λαμβανομένας ἐπίσης
 καθαρὰς τοιαύτας ἐκ τῶν ἀπουλωμένων μερῶν 881.461

μένουν καθαραὶ εἰσπράξεις..... 3.096.198

Τούτων διαθέτομεν διὰ τὸ τακτικὸν τοκοχρε-
 ωλύσιον..... 2.157.375

καὶ ἔπομένει..... Ltq. 938.823

Τούτου τὰ 25% ἦτοι..... 234.705

ἀνήκουν εἰς τὴν Dette δι' ἕκτακτον χρεωλύ-
 σιον τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ Ltq..... 704.118

ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

της υπέρ της Κοινότητας εις και θερμάς παρακλήσεις τας διαπρεπείας Βυζαντινο
 λόγου, αίσθησιν μόνον εξωτερικώς καὶ λάβη φωτογραφίας (μαίοντι
 ἐν τῷ σκωφουλακίῳ) πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐκδοθέντων Λευκώματός
 του περί τῆς ἀερογραφίας καὶ ἀρχιτεκτονικῆς τῶν μνημῶν τῶν ἀγίων ἑσθῶν.
 εἰς δὲ τὴν Κυβέρνησιν ἐπέστειλεν ὑπόμνημα περί τῆς διαγωγῆς αὐτῶν
 καὶ τῶν ἐπισημ. πόλεμον ἐναντι τῶν ἀγίων καὶ περὶ τῶν κατεργηθέν
 τῶν. Ἐξέδωκε τῶν ἱερῶν Μνημῶν ἠτοιξία τῶν πύλων τῶν σκωφουλακίῳ.

Ἐξείρεται ἀπετέλεσεν ἡ πρώτη εὐνομιῶν, ἡ Μοῦση Λαύρα, διωθησὶ ἐ-
 ν τῷ ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος, ὃν ἐστηκόρασαν ὁ Millet, ὁ δὲ εἰς τελευταίαν
 εἰς ἕως μεταλλίου τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας καὶ δια 3000 φράγκων χρ-
~~διά τὰ ἰσὶν ἰσοσημῶν ἰσὶν σκωφουλακίῳ~~
~~πρὸς τὴν ἐπίστασιν ἀποστασιν ἀπὸ τῶν ἀγίων Κοινότητων. ὁ δὲ Millet~~

2.612.176

Βον) Μένει πλεόνασμα ἐκ λιπῶν Τουρκίας..... 810.367
 δι' τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων 1904 4% καὶ
 Baghdad II & III σειρᾶς, ἀνερχομένην εἰς
 637.015.

Γον) Διατίθενται διὰ τὰ ἐξόδα τῆς Η' κατηγορίας
 τὰ 75% τοῦ surtaxo 3% ἐκ..... 824.346

Σύνολον..... 3.977.659

Πρὸς τούτους τὸ Δημόσιον ταμεῖον τῆς Τουρκί-
 ας λαμβάνει τὸ εἰς αὐτὸ ἐπιστρέφόμενον ὡς
 πλεόνασμα τῆς δεκάτης τοῦ κινουῦ ἐκ Ltq.... 126.649

Τέλος διατίθενται δι' ἐξόδα τῆς Dotte..... 615.306

Γενικὸν Σύνολον
4.769.614

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα θὰ προκύψουν
 ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ αὐτοῦ μέσου compto-rendu ^{ἰαγ} μετὰ τὴν
 ἀπόσπασιν τῶν γνωστῶν Τουρκικῶν ἐπαρχιῶν ἐξαοφαλίσαμεν
 πρωτίστως τὸ τακτικὸν τοκοχρεωλύσιον τῶν δανείων τοῦ
 Décret de Mouharrem.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν ὡς ἂν ὀλικὰς εἰσπράξεις καθα-
 ρὰς..... 3.977.659

Ἐάν ἀφαιρέσωμεν τὰς λαμβανομένας ἐπίσης
 καθαράς τοιαύτας ἐκ τῶν ἀπουλωμένων μερῶν 881.461

μένουν καθαραὶ εἰσπράξεις..... 3.096.198

Τούτων διαθέτομεν διὰ τὸ τακτικὸν τοκοχρε-
 ωλύσιον..... 2.157.375

καὶ ἀπομένει..... Ltq. 938.823

Τούτου τὰ 25% ἦτοι..... 234.705

ἀνήκουν εἰς τὴν Dotte δι' ἕκτακτον χρεωλύ-
 σιον τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ Ltq..... 704.118

ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

βαι. κωδ. κω τον άνδρα φερω - ρόδειγμα ε
 βαλων αυτο προς εω περιγραμινω πρωταευπον. σκ. 1. περι τον κοπον διαφορωσ, φι-
 λωνικεισθαι, γρ. περι τής κοπου. Διαφορας φιλονεικεισθαι - σκ. 23 29, 37 ας 37
 ωαιου γρ. Αρεσιωαντου - σκ. 3, εις εγκλησιν γρ. ει εγκλησεις - σκ. 5,
 άλλοτε, γρ. αυθις - σκ. 11. επι τω επιμαχω κοπω, γρ. ει τω επιμαχω - σκ. 16, κυρ
 γρ. κυρ - σκ. 17. Ραφαήλ του Ξηροποκάμου, γρ. Παυλος φιλοσφοσ, δε. Ξηρ - σκ. 22, ανέρχεται το
 ανω ρυακιον γρ. α τον αναριυακα (οπωσ το αναφορον) - σκ. 28 διέρχεται τω
 αρπελωνω, γρ. δ τον αρπελωνα - σκ. 30, 33 ρυακιον, γρ. ρυακιν - 32 σκ. ρυα
 κιεσιον, γρ. ρυακιεζιν, αποσελειται υποτινος, γρ. α απο ευωσ - σκ. 34 οπου
 και προς τω τελει γρ. οπου προς τω τελει - σκ. 41. αρπελιον, γρ. αρπελιν - σκ. 43,
 αφιλοκαλλητον, γρ. αφιλοκαλητον - σκ. 45 διοδον του υδατοσ, γρ. οδον του υδατοσ
 - σκ. 46 τω ανωθεν δε τε εσφραγομενιασ πετρασ, γρ. τα ανωθεν δε τωσ εσφραγι-
φ. εντ πετρασ - σκ. 48 των ησυχαστων των καθηγουμενω ειτην μοτη, γρ. των
καθημενω - σκ. 50 προς τε κο κυρωσ, γρ. προς τε του κυρωσ - σκ. 59 το παρον
 υπομνημα εδεθη, γρ. ε. π. υ. εδετεθη, εν ταισ υπογραφασι, μετα τον ιθρηρι-
την ειδιφιον ηγουμενοσ τωσ των αμαλφτηνω Johs μονααχουσ (= Ιωάννησ)*
 σκ. 65 Σηρ. ο Λουερακινωσ, γρ. Σηρ. ο Λουερακινωσ, αιωνιασ του κυρωσ Ιλαριωιασ,
 γρ. α του κυρ Ιλιασ - σκ. 68 Μιχαηλ μοναχαλ και ηγουμενασ του Ραβδα, γρ.
 Μ. ρ. κε ηγουμενασ του Ραβδα - σκ. 69 και ηγουμενασ ελεω θεου, γρ. κε
ηγουμενασ ελεω θεου - σκ. 70 Σηρ. εν / οπωσ και αντερω εισηχθη η ορθογραφια
 ε, εν ιδιοκυρον υπογραφην αρεσθησ επη πιστην τουσ προεγραμενουσ υκασ
χηρη υπεγραφα. αλλα θα μοι ανεελεγετε, οτι ο μακ. Σηυριδωσ ανεεγρα-
 φεν εν του κωδικουσ Α (καιτοι ειχεν ει χειρασ εντ μεμβραναισ). αιπαντωσ,
 οτι η ριθμισα δεκαδωσ σφαλματα εντ η εκδοσει, απερ ειχει ορθωσ ο κω-
 δις. π. χ. φιλονεικεισθαι, κωδ. φιλονεικεισθαι και φιλονεικια (ει του νευκουσ).
 κυρωσ Ραφαηλ, κωδ. κυρωσ Ρ. ρυακιεσιον, κωδ. ρυακιεζιν, ρυακιον,
 κωδ. ρυακιν. αφιλοκαλλητον, κωδ. αφιλοκαλητον, καθηγουμενω.
 κωδ. καθημενω.

αναριυακον εν αποφασου του Πρωτατου του 1108 (ακτεσ δε ταντα 52, 28), δια το ηγης καρειν προφορην.
 * εν αλλω ηγγραφω του κωδ. Β υπογραφεται η μεταφραζεται μαλλον: "Ιωάννησ μοναχοσ ο Αμαλφτηνοσ (sic).
 αυτ. 52, 28. Δια τωσ νωθιασ ταυτησ ο Σηυριδωσ ο εθνηοφωρον Σηυριδωσ ηδημωσ να προστατωσ τα ελλησ.
 δεικαι επι τωσ αρχαιοτακτωσ ταυτησ εν εδω λατινιδωσ μονησ. αλλα τουτο θα ειχε ευλογοσ αιτια να πριν
 απηματοληση τα επισημα αυτησ ηγγραφα. ομοιαζει προς μωρον οιομοιοσπενω, οουσ εισηροτοσ του κωδικου
 εντ η αιτια, ενρυπτε τα τεκμηδια των δυοσ. αλλ' ημεμωθη τον παρωνα του αλεξ. λαυριωιων, οουσ εν τω α-
 θωμωιδε στοα 7, 2 (Βυζ. Χρον. Π/παλεισ V, 1898, σ. 483) οημεσταινοσ Πραξιν του Πρωτου Ιωάννου (991) εν
 τω κωδ. Α. φ. 75α παρειντο το κωδ. Αμαλφτηνωσ: Johs μονααχουσ εθμητηνοσ Αμαλφτηνωσ μονησ ταυτησ εντ.
 παρ.

Επιφωλωσ προς τ ανωτερω εξασηνιστομενου του τακτι-
 4% και Βαβδδ II & III σε ιρασ 24.867.
 679.251 ηβεινι υπολογιστον διαθεσιμον δια τα ιρα δανεια 1904
 και ανερχομενησ εν τη περιπτωσει ταυτησ εις 905.668) ητοι
 take 3% (αμβρομενησ εκ του κωτικενοτουσ μερουσ της Τουρκιασ
 Εαν εκ του 100ου τουτου αφηρομενησ τα 75% της sur-

Ἐὰν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρέσωμεν τὰ 75% τῆς surtaxo 3% (λαμβάνομένης ἐκ τοῦ ἀπομένοντος μέρους τῆς Τουρκίας καὶ ἀνερχομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς 905.668) ἢτοι 679.251 μένει ὑπόλοιπον διαθέσιμον διὰ τὰ τρία δάνεια 1904 4% καὶ Bagdad II & III σειρᾶς 24.867.

Συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐξασφαλιζομένου τοῦ τακτικού τοῦ χρεωλοσίου ἐλαττοῦται ἡ ἑκτακτος χρεωλοσία ἀπὸ 455.071 (ὅση θὰ ἦτο ἄνευ τῆς ἀποσπάσεως τῶν κατεχομένων μερῶν) εἰς 234.705 δηλ. κατὰ 220.366 Ltq.

Ἐπίσης τὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκοντα 75% τῆς surtaxo 3% ἐλαττοῦται ἀπὸ 824.346 εἰς τὸ ποσὸν τῶν 679.251.

Ῥαούτως τὸ προωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων 1904 4% καὶ Bagdad II καὶ III ἀπὸ 540.867 εἰς 24.867.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑποστηριχθῶσι τὰ ἑξῆς :

Δὲν εἶνέ ἐπιβεβηκεν εἰς τοὺς δανειστὰς νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἑκτακτοῦ χρεωλοσίας τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharram, ὅτι διὰ ταύτης ἀπλῶς μόνον ταχύτερα ἀπόσβεσις τούτων γίνεται μὴ οὐσα καὶ πολὺ ἐπικερδῆς εἰς τοὺς δανειστὰς λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς διατελοῦσι τὰ δάνεια ταῦτα, εἶνε εὐνοϊκοί (τόκος 4 %).

Συμφώνως ἄρα πρὸς τὸ δίκαιον, ἐὰν δὲν δοθῇ εἰς τὰ δάνεια τοῦ décret de Mouharram ἢ ἐν λόγῳ ἑκτακτος χρεωλοδία (ἣτις θὰ εἶνε, ὡς εἴρηται, 234,705) λαφθῇ δὲ πρὸς τούτοις ὑπ' ὄψει, ὅτι τὰ 75% τῆς surtaxo 3% (Ltq. 679.251) μένουσιν ἢ ὅη ἐλεύθερα, ὅντα ἄλλοτε προωρισμένα διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἔχομεν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 938.823 εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δανειστῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν, ὡς εἴρηται, Ltq. 24.867.

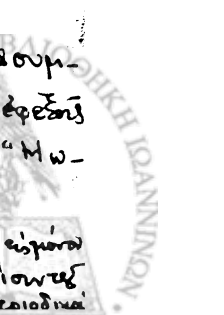
Σ υ μ π ἔ ρ α σ μ α

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναλήψεως

ἔξεδόθη ὑπὸ τοῦ δράσαν - διότι ὡς γνωστὸν οὗτος ἐλαχίστα ἠσυχάζει περὶ
 τὰ βυζαντινὰ κείμενα καὶ δὴ τὰ διπλωματικά - ἀλλ' ἐπωλήθη εἰς δύο μάλλον
 παπυρολόγους ἢ βυζαντιολόγους καὶ ἔξεδόθη ὡς ἔστι. " Actes de l'athos pub-
 lices sous la direction de Galliel Millet ... Actes de Tharca. Edition di-
 plomatique et critique par Germaine Rouilland et Paul Collomp d'
 apres les descriptions, photographies et copies de Gabriel Millet et Sym-
 eidon de Tharca, ouvrage honore d'une souscription de l'Academie des
 Inscriptions et de Belles Lettres. Tome Ier (1937-1938 avec un album de 30
 planches Facil) 1937, σ. xx, 249 (ὁ λῶκος ἀποτελεῖ II τόμον). Μόλις τὰ
 ἔργα ἐκδόθησαν ἐκείνη ἐγγράφην κλήροσαν εἰς τὴν πρῶτον
 διαφωγραφίαν μάλιστα (καὶ οὐκ ἔξ ἀπερῶσεως), τὰ δὲ ἄλλα εἰς τὴν
 ἀντιγραφήν, ἅπερ ἔλαβον εἰς δύο λαυριωτικῶν κωδικῶν τοῦ 11-10' αἰῶνος ὁ
 Κορηλῆς καὶ ὁ Σπυρίδων εἶη καὶ ὁ Εὐστρατιάδης δημοσιώσας ἐν τοῖς Ἐλ-
 ληνικαῖς, τέρμ. II, 1924 σ. 233-334). Ἐν αὐτῷ συγγραμμάτι 58 ἐγγράφων τοῦ
 δύο σχεδὸν τρίτου ἐκείνη, ἐνὰ μάλιστα πολλάκις. ὁ ἔλεγχος τῶν
 ἐκδοτῶν δὲν εὐνοεῖται, καὶ θεωρεῖται πλήρως ἐφ' ὅσον εἰς τὴν δημοσιωμάτων
 ἐν Ἀλεξάνδρῳ λαυριώτου δὲν ἔλαβον ὑπ' ἑφῶν καὶ δύο περιοδικὰ, ἐν οἷς
 παλλὰ ἔξεδωκεν λαυριωτικὰ ἐγγράφα, ἵτοι " τὴν ἐν Κανσταντινουπόλει Ἐλ-
 λην. Φίλος. Σύλλογος " καὶ τὴν ἐν Βουκουλαδίᾳ ἐπιθεώρησιν τοῦ Νεολόγου.
 ἄλλα δὲν ἐβρίσκων καὶ τὴν ἐκδοσὶν αὐτῶν ἐπισημῶν ἐγγράφων τῆς μορφῆς
 ῥωστικῆς (μετὰ μετὰ ἐκδοσὶν φρασεῖα κ.τ.λ.) ῥόπου, ὑπάρχον ἑλληνικὰ
 46 καὶ σκατικά 15 μάλιστα πολλῶν ἐπισημῶν ἐνεδωόμενα. Ἐνεκα τού-
 των καὶ ἄλλων μετὰ ἐπισημῶν καὶ κρίσεως τῶν βυζαντιολόγων ὑπὲρ βαν-
 λῖαν ὁσφρένεις, ἀναγράφω ἐκείνη τὴν φράσιν: " Zur Textgestaltung
 der Tharca Papyri und zur geschichtlichen Auswertung ",
 ἢ τὴν εἶναι λίαν ἐκτενῆς? Μερικώτερον ἔκρινε τὸ βιβλίον ὁ βυζαντιολόγος κα-
 θηρικὸς κ. Ι. Παπαδόπουλος, ὁ ἰδιαίτερος ἀσχολούμενος μετὰ βυζαντινὰ κείμε-
 να, ὁ ἐκδόσας τὸ Γεωργίου φρασεῖα 3. Ὅσα κατακρίνωσι τὴν ἐκδοσὶν ἀφο-
 ρῶν ἐν ἑλλην. γλώσσῃ καὶ ἄλλα μετὰ ἐπισημῶν καὶ ἀποφαίνεσθαι, ὅτι
 τὰ ἔργα δὲν ἀπεδείχθη ἀνεκτίμητα ἐν προσδοκίᾳ τῆς γαλλ. ἀκαδημίας
 τῆς ἐκδοσὶν τοῦ ἀνεκτίμητον δὲ τῆς ἐπισημῶν, τὴν ἐρέσει ὁ ἐπι-
 στήμης καὶ τῆς μετὰ τὸ μέγα τῶν Millet ὅμοια ὑπὸ τὴν αἰδέσθην
 τῶν ὁποῖον οἱ ἐκδοταὶ μὲν, παρουσιάζονται τὴν ἐργασίαν τῶν " (σ. 11-12).
 ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν δὲ τῶν ἀντιγραφῶν παρατηρεῖ. " ἀλλ' οἱ ἐκδοταὶ διεπίσω-
 σαν ὅτι μετὰ μετὰ τῶν χασμάτων προήρχετο κυρίως ἔξ ἀρτίων αὐτῶν ὡς αὐτῶν

ὁ βυζαντινὸς καὶ γὰρ τὸ ἔργον τοῦ ἀκαταπόνητου τούτου λαυριώτου ἀπομ-
 νομαζομένη ἀναγραφὴν... δημοσιωμάτων 1874-1898, ἐν Κωνσταντίνῳ 1898, τὰ ἐφεξῆς
 μέχρι τοῦ θανάτου τῶν (1905) ἐβρίσκει τὴν ἐκδοσὶν ἀληθείας. Κριτικὴν βλ. εἰς τὸ " Μω-
 ντάν. Zeitschrift τέρμ. 39, 1924 σ. 23-66.
 καὶ ἐγγράφα ἐν τῇ ἀναγραφῇ μὲν λαυριώτου ἀπομ. 1939 (ἀνατ. ἐπισημῶν τέρμ. 14. Περιτομῶν ἐπισημῶν
 τῶν κρίσεων τοῦ φίλου καθηγητοῦ καὶ ὡς ἐκδοτῶν τῶν ἀρτίων ἔργων καὶ δὴ τῶν λαυριώτων. Δυστυχῶς ἐπισημῶν
 ἀλλοῦ δὲν ἴδον τὴν καὶ μετὰ τὸ ἐνεκα τοῦ χερσίνου, διότι ἡ ἐκδοσὶν βιβλιοθήκῃ, ὅτι δὲ τῶν
 οὐκ ἐπισημῶν ἀληθείας, ἐπισημῶν ἰδίως καὶ τῶν ἀρτίων ἀπομ. 1939 (ἀνατ. ἐπισημῶν τέρμ. 14. Περιτομῶν ἐπισημῶν

ὑπὸ τῶν συμμάχων μέρους τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, αἱ πρόσοδοι τοῦ ἀπομένοντος τῆ Τουρκία Κράτους ἐξαρκοῦν διὰ νὰ καλύψωσι τὴν τακτικὴν τοκοχρεωσίαν τῶν δανείων τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὸ Décret de Mouharreh ἐκ Ltq. 2.157.376 νὰ ἀπομένῃ δὲ καὶ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἐκ Ltq. 938.822 (ο)

(ο) Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, ἂν πληρωθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου 1904 ἐκ Ltq. 125.750 ἀπομένει ὑπόλοιπον ἐκ Ltq. 815.072.

Ἐὰν ἐπίσης ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τῆς Bugarad II καὶ III σειρᾶς ἀνερχομένη εἰς 408.265 (ἂν καὶ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸ δίκαιον, καθ' ὅσον τὰ δάνεια ταῦτα ἔχουν ὄπως εἰδικὸν σκοπὸν ἐξυπηρετοῦντα χῶρις ξένου πρὸς τὰς καταληθείας) ἀπομένει ὑπόλοιπον ἀδιάθετον 406.808, ὅπερ τέλος, καὶ πάλιν παρὰ τὸ δίκαιον, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἔκτακτο χρεωσίαν τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharreh.

.....

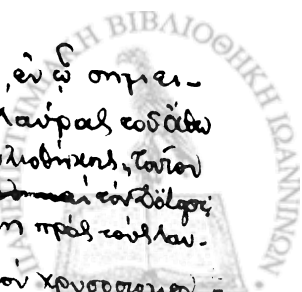
.....

.....

δύο αντίγραφα και ἐν τῇ αὐτῇ παρτίκῃ αὐτῶν, ὅπως ἀναπόδεικτον βραχυ-
 γραφικούς τύπους ἀφορῶνται ἰδίως εἰς χρονολογία, ἀξιώματα καὶ θε-
 μίους" (σ. 5). αὐτό δ' εἶναι ψεῦδος, εἴς τε οἱ ἀντίγραφοὶ δὲν ἀνέγνωσαν
καὶ πρωτότυπα, ἀλλ' ἀντέγραψαν ἄλλους. Μετὰ μέτρον περίπου μὲν
 αἰφ' ὅσον ὁ κ. Millet ἀνεχώρησεν ἐξ ἀγίου ὄρους ἀποκομίζων ἐν τῇ
 λαύρᾳ τὴν πολυτιμὸν λυίαν του, ἐπιφοιτᾷ μετὰ ὁκτώβριον τοῦ 1900,
 καὶ ὁ κ. Dölger κομίζων πάντες εὐδαί εὐσεβάσεις καὶ πατριαρχικά
 ἐτι. Ἡ δ. Κοινότης εὐρίσκειτο εἰς δυσχερῆ θέσιν μὴ γνωρίζουσα ὅποι-
 ον σάσον ἐπρέπε νὰ ἐπρήση ἀπέναντι του. ἔστηρει δέ οὕτως κυρίως
 νὰ ἐργασθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς λαύρας. οἱ ἄγριοι ἀντιπροσωποὶ ἀνα-
 μένουσι παρά τοῦ πρωτοεπιστάτου κατὰ τὴν ἐκείνην νὰ εἰσηγηθῆ. εἶ-
 πον, ὅτι αἱ Μοναὶ τοῦ ἁγίου διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὴν πρὸς τοὺς
 ξένους ὑποδειγματικὴν φιλοξενίαν καὶ τὰς διευκολύνσεις πρὸς τοὺς
 θεράποντας τῆς ἐπισημῆς. εἶναι εὐώχημα, διότι μετὰ τὸν Millet
 ἔρχεται ἡ κορυφὴ βυζαντιολόγων. ὁ κόσμος εἶναι ἀνάμνη να ἐννοη-
 σῆ, ὅτι διὰ τὴν σάσον, τὴν ἐσηρήσαμεν πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ ἄλλως ἡμεῖς
 εἴμεθα ὑπεύθινοι. ὡς ἐκ τούτου ἢ πρὸς τὸν ἱερόν ἡμῶν τόπον ἐκτι-
 μοὺς δὲν πρέπει νὰ μειωθῆ καὶ ὁ θαυμασμὸς τοῦ ἐπισημοῦ-
 κού ποσοῦ πρέπει νὰ θεωρηθῆ, ὅτι εἶναι δίκαιος καὶ ἀποχρεῖς
 δύο ἀναδηγίαι ἀπὸ τοῦ 1904, ἡ τῆς Βιέννης καὶ Μονάχου, ἔχουσαν
 ἀναλάβει νὰ ἐκδώσῃ τὰ αὐτῶν ἀποστορικὰ χρυσόβουλλα, τὰ πα-
 τριαρχικά σιγίλλια καὶ πᾶν ἐπισημὸν τοῦ βυζαντινοῦ ἔθρου
 εἰς ἓν σῶμα (σοσημ). Πρωτεύεται εἰς τούτο ἐν Γερμανίᾳ εἶναι
 τρεῖς μεγάλοι βυζαντιολόγοι ὁ Kienast ὁ Heisenberg καὶ ὁ
Jirassack. τὴν τριάδα ταύτην γνωρίζει καλῶς ὁ ἱερός τόπος καὶ ἐξ
 αυτοφίας καὶ ἐν τῷ λαμπρῷ περιοδικῷ Byzantinische Zeit-
schrift ἔπερ ἐδωρήσατο ἡμῖν ὁ φιλαρκετικὸς ἀρχὼν ὑποσημα-
 τωγράφος μεθηνεῆς Παπαδόπουλος? εἶναι γνωστός ὁ Dölger καὶ
 ἐν πολλῶν ἐργασιῶν ἀναφορῶν εἰς τὰ ἀπορριπτικὰ ἀρχεῖα καὶ
 δὲν θά ᾔδει πρὸς νὰ ἀποκλείσωμεν καὶ αὐτὸν, ὅπως τὸν Millet,
 ὅταν ^{ἀπὸ τῆς προεδρικῆς ἐκείνης}λοιποὶ ἐλθόν ταῦτα, ἄπερ καὶ ἐπίσαν τοὺς πατέρας τῆς δ.
 Κοινοῦτιας, ἐγνώριζον θετικῶς ὅτι ὁ Σπυρίδων εἶχε παραδώσει
 τὸ ἀρχεῖον τῆς λαύρας πρὸς φωτογράφον εἰς τὸν Millet, ἐπομέν-

βλ. ἀπορριπτικὴν βιβλιοθήκην, ἔτος β' 1937, σ. 41-57 "Κατάλογος, ἐν ᾧ σημει-
 οῦνται πόσαι αἱ ἐπισημοὶ καὶ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου
 ἐργασθέντων λόγων ἀπὸ τοῦ 1897, ὃ ἀντίγραφα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς βιβλιοθήκης, τοῦ
 ἐδημοσίωσεν ὁ Σπυρίδων, ὅσοι δ' ἐνότητος λόγους αὐτοσώπα τὸν Millet καὶ ἐν Dölger
 (βλ. συνέχισαν ἐτ. Γ' σ. 1936.) εἶναι ἀπλήρεις, ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἐγνώρισότης πρὸς τοὺς λα-
 οὺς καὶ πάντων τῶν ἐπιστημόνων.
 Ἐπί τῶν ἡμερῶν μου εἰσέρχον τρεῖς γερμανομαθεῖς ἀπορριπτικὸς ἐπισημοὺς τὸν χρυσοσομὸν
 Διονυσίου, τὸν Γεράσιμον Μιάνη, Λαυριετὴν καὶ τὸν Βασίλειον Κωνσταντίνου τὸν Βυζαντινολόγον.

Ματαβίνοντες ήδη εις τὰ δάνεια τῆς πρώτης μὲν κατηγορίας, δηλ. τὰ διαχειριζόμενα ὑπὸ τῆς Dette ἀλλὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸ Décret de Moukerram.

Τὰ δάνεια ταῦτα διαιροῦνται εἰς 3 μέρη :

- α') δάνεια gagés sur les Revenus gérés (Dîmes, aghas et revenus divers),
- β') δάνεια gagés sur les excédents des Revenus Concédés,
- γ') δάνεια gagés en partie sur les excédents des Revenus gérés

α') δάνεια gagés sur les Revenus gérés (dîmes, aghas et revenus divers).

1) Δάνειον Osmanié 1890 4% (dit de Consolidation).

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ἀνερχομένη εἰς Ltq. 249.975 εἶνε ἐξησφαλισμένη διὰ τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς δευτέρας δημητριακῶν εἰσπράξεων Ἰσλαμικῶν Ἐπαρχιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν εἰσπράξεων ὅλων τῶν τελωνείων διὰ ποσοῦ ἐτησίου ἐκ Ltq. 80.000 ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 80.000 κύξηθῃ κατὰ τὴν διαφορὰν τὴν δυναμένην νὰ προκύψῃ ἐξ ἀνεπαρκείας τῶν εἰσπράξεων τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν 80.000, ὅπως καλυφθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου.

Ὡς ἐμφαίνεται ὁμως ἐκ τῶν Rapports τῶν τριῶν χρήσεων 1909-10, 1910-11 καὶ 1911-12 αἱ καθ' ἑκάστην εἰσπράξεις κατὰ μέσον ὅρον τῶν εἰρημένων χρήσεων ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 378.964 Ltq. δηλ. ποσὸν καλύπτον τὴν τοκοχρεωλυτικὴν τοῦ δανείου μένοντος καὶ πλεονάσματος ἐκ Ltq. 128.989, ὅπερ συμβάλλει εἰς τὰ πλεονάσματα τῶν revenus gérés.

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους, ἔχομεν γενικῶς μὲν ποσὸν 80.000 Ltq. μερικῶς δὲ διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη τὰ 19,77% δηλ. 15.816 ἐπομένως ἔχομεν καὶ

Μακροβίνοντες ήδη εις τὰ δάνεια τῆς πρώτης μὲν κατηγορίας δηλ. τὰ διαχειριζόμενα ὑπὸ τῆς Dette ἀλλὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸ Décret de Mouharrem.

Τὰ δάνεια ταῦτα διαίρουνται εἰς 3 μέρη :

- α') δάνεια gagés sur les Revenus gérés (Dîmes, aghtas et revenus divers),
- β') δάνεια gagés sur les excédents des Revenus Concédés,
- γ') δάνεια gagés en partie sur les excédents des Revenus gérés

α') Δάνεια gagés sur les Revenus gérés
(dîmes, aghtas et revenus divers).

1) Δάνειον Ottomané 1890 4% (dit de Consolidation).

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ἀνερχομένη εἰς Ltq. 249.975 εἶνε ἐξησφαλισμένη διὰ τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς δεκτικῆς δημητριακῶν εἰσπράξεων ἑσπαστικῶν Ἐπαρχιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν εἰσπράξεων ὅλων τῶν τελωνείων διὰ ποσοῦ ἑτησίου ἐκ Ltq. 80.000 ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 80.000 κούρηθῃ κατὰ τὴν διαφορὰν τὴν δυναμένην νὰ προκύψῃ ἐξ ἀνεπαρκείας τῶν εἰσπράξεων τῆς dîme μετὰ τῶν 80.000, ὅπως καλυφθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου.

Ὡς ἐμφαίνεται ὅμως ἐκ τῶν Rapports τῶν τριῶν χρήσεων 1909-10, 1910-11 καὶ 1911-12 αἱ καθαρὰ εἰσπράξεις κατὰ μέσον ὅρον τῶν εἰρημένων χρήσεων ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 378.964 Ltq. δηλ. ποσὸν καλύπτον τὴν τοκοχρεωλυτικὴν τοῦ δανείου μένοντος καὶ πλεονόσματος ἐκ Ltq. 128.989, ὅπερ συμβάλλει εἰς τὰ πλεονόσματα τῶν revenus gérés.

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους, ἔχομεν γενικῶς μὲν ποσὸν 80.000 Ltq. μερικῶς δὲ διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη τὰ 19,77% δηλ. 15.816 ἐπομένως ἔχομεν καὶ

...ουσιωτικῶν μουσικῶν τοῦ ἁγίου θρόνου. ἀλλ' ὁ Σπυρίδων ἐκτεφώθη καὶ ἐπὶ
 τὰς ἀρχαίων τοῦσ' Ἰωάν. Millet διὰ τὰ ἱστορικά τῶν ἀναγραφῶν τοῦ δὲ 1853
 ἐπὶ τῶν Actes de Larra, τὰ ἱστορικά ἀλλ' ἰσὺν ἐννοία τῶν ἀποστολικῶν
 καὶ ὁδοιπορῶν τὰ ἀποδοκίμα, αὐτῶν ἡμῶν. ὅσους αὐτὸς ἐπιμαρτυροῦν
 γὰρ ἐπὶ τὸν ἁγίον τῶν χρυσοδοκίμων καὶ ἀποστολικῶν, ἀπ' οὗ ἀποδοκίμα
 τότε ἐπὶ τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τὸν τὰ κατὰ τὴν ἐννοίαν τὰ Actes. Κατὰ τὴν
 ἰστορία τῶν ἀποστολικῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ κειμένῳ καὶ τῷ ἀπ' οὗ Σπυρίδων ἐκτεφώθη
 ἀποδοκίμα τῶν ἀποστολικῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἐνοικητικῶν ἐπὶ τῶν
 ἁγίων διὰ τὰ μὴ ἀποδοκίμα ἐπιμαρτυροῦν ἐν τῷ βλαβερῷ ἀποδοκίμα ἀπὸ τοῦ
 γὰρ ἐπὶ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων τῶν ἐν τῷ ἐκτεφώθη καὶ τῷ
 ἀρχαίου ἀποδοκίμων (ἀπὸ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων, ἀπὸ τῶν 1944, σ. 194-197)
 τὸ δὲ ἀποδοκίμων με

...ουσιωτικῶν μουσικῶν τοῦ ἁγίου θρόνου. ἀλλ' ὁ Σπυρίδων ἐκτεφώθη καὶ ἐπὶ
 τὰς ἀρχαίων τοῦσ' Ἰωάν. Millet διὰ τὰ ἱστορικά τῶν ἀναγραφῶν τοῦ δὲ 1853
 ἐπὶ τῶν Actes de Larra, τὰ ἱστορικά ἀλλ' ἰσὺν ἐννοία τῶν ἀποστολικῶν
 καὶ ὁδοιπορῶν τὰ ἀποδοκίμα, αὐτῶν ἡμῶν. ὅσους αὐτὸς ἐπιμαρτυροῦν
 γὰρ ἐπὶ τὸν ἁγίον τῶν χρυσοδοκίμων καὶ ἀποστολικῶν, ἀπ' οὗ ἀποδοκίμα
 τότε ἐπὶ τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τὸν τὰ κατὰ τὴν ἐννοίαν τὰ Actes. Κατὰ τὴν
 ἰστορία τῶν ἀποστολικῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ κειμένῳ καὶ τῷ ἀπ' οὗ Σπυρίδων ἐκτεφώθη
 ἀποδοκίμα τῶν ἀποστολικῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἐνοικητικῶν ἐπὶ τῶν
 ἁγίων διὰ τὰ μὴ ἀποδοκίμα ἐπιμαρτυροῦν ἐν τῷ βλαβερῷ ἀποδοκίμα ἀπὸ τοῦ
 γὰρ ἐπὶ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων τῶν ἐν τῷ ἐκτεφώθη καὶ τῷ
 ἀρχαίου ἀποδοκίμων (ἀπὸ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων, ἀπὸ τῶν 1944, σ. 194-197)
 τὸ δὲ ἀποδοκίμων με

...ουσιωτικῶν μουσικῶν τοῦ ἁγίου θρόνου. ἀλλ' ὁ Σπυρίδων ἐκτεφώθη καὶ ἐπὶ
 τὰς ἀρχαίων τοῦσ' Ἰωάν. Millet διὰ τὰ ἱστορικά τῶν ἀναγραφῶν τοῦ δὲ 1853
 ἐπὶ τῶν Actes de Larra, τὰ ἱστορικά ἀλλ' ἰσὺν ἐννοία τῶν ἀποστολικῶν
 καὶ ὁδοιπορῶν τὰ ἀποδοκίμα, αὐτῶν ἡμῶν. ὅσους αὐτὸς ἐπιμαρτυροῦν
 γὰρ ἐπὶ τὸν ἁγίον τῶν χρυσοδοκίμων καὶ ἀποστολικῶν, ἀπ' οὗ ἀποδοκίμα
 τότε ἐπὶ τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τὸν τὰ κατὰ τὴν ἐννοίαν τὰ Actes. Κατὰ τὴν
 ἰστορία τῶν ἀποστολικῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ κειμένῳ καὶ τῷ ἀπ' οὗ Σπυρίδων ἐκτεφώθη
 ἀποδοκίμα τῶν ἀποστολικῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἐνοικητικῶν ἐπὶ τῶν
 ἁγίων διὰ τὰ μὴ ἀποδοκίμα ἐπιμαρτυροῦν ἐν τῷ βλαβερῷ ἀποδοκίμα ἀπὸ τοῦ
 γὰρ ἐπὶ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων τῶν ἐν τῷ ἐκτεφώθη καὶ τῷ
 ἀρχαίου ἀποδοκίμων (ἀπὸ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων, ἀπὸ τῶν 1944, σ. 194-197)
 τὸ δὲ ἀποδοκίμων με

...ουσιωτικῶν μουσικῶν τοῦ ἁγίου θρόνου. ἀλλ' ὁ Σπυρίδων ἐκτεφώθη καὶ ἐπὶ
 τὰς ἀρχαίων τοῦσ' Ἰωάν. Millet διὰ τὰ ἱστορικά τῶν ἀναγραφῶν τοῦ δὲ 1853
 ἐπὶ τῶν Actes de Larra, τὰ ἱστορικά ἀλλ' ἰσὺν ἐννοία τῶν ἀποστολικῶν
 καὶ ὁδοιπορῶν τὰ ἀποδοκίμα, αὐτῶν ἡμῶν. ὅσους αὐτὸς ἐπιμαρτυροῦν
 γὰρ ἐπὶ τὸν ἁγίον τῶν χρυσοδοκίμων καὶ ἀποστολικῶν, ἀπ' οὗ ἀποδοκίμα
 τότε ἐπὶ τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τὸν τὰ κατὰ τὴν ἐννοίαν τὰ Actes. Κατὰ τὴν
 ἰστορία τῶν ἀποστολικῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ κειμένῳ καὶ τῷ ἀπ' οὗ Σπυρίδων ἐκτεφώθη
 ἀποδοκίμα τῶν ἀποστολικῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἐνοικητικῶν ἐπὶ τῶν
 ἁγίων διὰ τὰ μὴ ἀποδοκίμα ἐπιμαρτυροῦν ἐν τῷ βλαβερῷ ἀποδοκίμα ἀπὸ τοῦ
 γὰρ ἐπὶ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων τῶν ἐν τῷ ἐκτεφώθη καὶ τῷ
 ἀρχαίου ἀποδοκίμων (ἀπὸ τῶν ἀποδοκίμων καὶ ἀποδοκίμων, ἀπὸ τῶν 1944, σ. 194-197)
 τὸ δὲ ἀποδοκίμων με

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΑΚΤΙΝΕΣ"
ΑΘΗΝΑΙ 1-ΚΑΡΥΤΣΗ

Σερβομωτ. Μητροπολίτην
Κον Εύλόγιον Κουρίλλαν

Τὸ βελγίον ἔχει καινοφανῆ ὄνομα "Mönchsland Ethos" (ἐκ
χώρα "Αδύς) ὅσα καὶ περιεχόμενον ἰδιότυπον εἰς
δοκίμου ἐρευνᾶ καὶ ἐπιπέσειον ἐπὶ ὅσον. διὰ τὴν εἰσαγωγὴν
ἐμφανισθῆναι ὡς ἐν ἕκαστῳ τῶν αἰώνων, ἐπὶ τὴν ποσοδείαν, λαβὴν
πεδοσαυρογενῆ μνημεῖα γένηται, τοῖς κατόμοις, τὰς καὶ σκηνῶν
πνευματικῆς αὐτῶν ἀσχολίας, οὐ μόνον δι' ἐνδύτηρον πύξιν α
συντ, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνάμειν περαιτέρω καὶ ἀποσφύρωμεν διὰ
ἐπιπροσδεντῶν καὶ σοφύλεμον ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ γένου ἢ ἀνωφανῆ
ἡμεῖς δεχόμεθα, γνωστοῦ ἔκδοτος τῆς ἐξοικῆς." καὶ ἐπιφέρει: "ἐκ
σοφ εἰς ἐπιπέσειον καὶ παρασιήσῃμεν, εἶναι ὄνομα καὶ ἄριστος καὶ ἀσφαλ
ἀσφαλτῶν ἐκ τῆς τοῦ γουσσῶν, ὅσον ὄνομα εἶναι ἄξιον καὶ ἡμεῖς
ἀσφαλτῶν καὶ τῆς τῆς οὐρανῆς ἀσφαλτῶν, ἀσφαλτῶν καὶ ἀσφαλτῶν
ἀσφαλτῶν καὶ τῆς τῆς οὐρανῆς ἀσφαλτῶν, ἀσφαλτῶν καὶ ἀσφαλτῶν

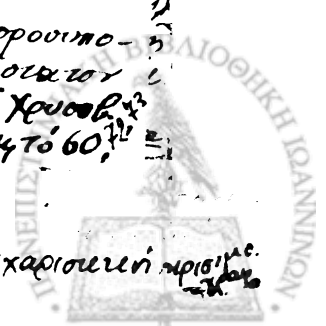
ἀλλ' ὁ φιλομορφὴ ἀναγνώστης, ^{δαίμονος} ἐκ προσομίμων τὰ μιάθη, ἡμαρτὶ τοῦ
 δημοσίου τοῦτου τῶν χρυσοβούλων, ἄσφο μετὰ ἰσοαύτου εἰχθῆ-
 ας ἐφυλάξαν οἱ ἡμενοὶ ἀγιοφύλακται. εἰς συμπλήρωσιν τῆς γραφῆς
 τῆς ἐν τῇ ἑσπερίδι (τομ. 1Α', σ. 316ε') λέγομεν, ὅτι τὰ ἀρχαιογράμ-
 του ἑ' α' I' αἰῶτος, ἀπ' ἰσοσφύρουσιν τὴν ὁροσχοίαν ἡμεῖς τὰ τοῦ
 1Α' καὶ 1Β' αἰῶνος, καὶ οἱ τὰ τῶν Κομνηνῶν, καὶ εἰς νεοεὐρεθῆν ἡμε-
 ριστοῖα καὶ δυσανάγνωστα. Τὰ ἀρχαιογράμματα χρυσοβούλων ^{ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ ἡμετέρας} φέρου-
 σι τὴν λεγόμενὴν βασικὴν γραφὴν, ἣν διακρίνεται διὰ τὴν
 τὴν στρογγυλότητα καὶ τὰς ἀνω καδίως τε καὶ ἐπιμενῶς ὑπὸς
 τὰ διξία δεικνύσασιν καὶ ὑπερ τὰ γράμματα ^{ποιμολογία} ~~ἐξ~~ ἡμετέρας γραμ-
 μάς! Πολλὰ γράμματα ἡμεῖς διασώζουσι τὴν λατινο-
 γενῆ μορφήν, καὶ τμητῆριον τῆς ἀσολίωσσε ἡς κρήσιν ἐν τοῖς
 ἐπιστήμοις ἐγγράφοις λατινικῆς γλώσσης. Κατὰ ταῦτα δια-
 κρίνεται ἡ βασικὴ γραφὴ ἐκ κοινῆς - λειψανον καὶ τοῦ
 τοῦ ἀσιατικοῦ δεσποτισμοῦ. Παρ' αἰγυπτίοις βαβυ-
 λωνίοις καὶ ἡμετέροις τοιαῦτα στοιχὰ γράμματα, ἡ ἑβραϊ-
 κῆ καὶ ἡ δημοτικῆ, καὶ παρὰ τοῖς γούρκοις τὸ Αιβαῖ καὶ
 ἡ Ρωμαῖ. Παρόμοιον καὶ διετηρήθη καὶ ἐν τῇ ἑσπε-
 ρίᾳ. τὰ ἑσπερικά διετηρήσαν διὰ τῶν αἰώνων μέχρι
 τοῦ I' αἰῶνος τὸν μεγαλογράμματος ῥυθμόν, τὸν κα-
 τὰ τὴν ἐπιμενῶσσε τῆς ἐπιστομικῆς γραφῆς, οἱ ἑσπε-
 ρικοὶ ἐμαρτῆσαν μὲν τὸν ῥυθμόν ἡμεῖνον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ
 καὶ διετηρήσαν ἡμεῖς στοιχὰ καὶ τὴν στρογγυλότητα τῆς
 γραφῆς. οὐλοὶ δὲ ὡς ὑπὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου συναν-
 τῶμεσ οὐ οὐκ ὄλῃσιν δυσχέρειαν προκειμένην τοιοῦτον μινδῆσιν
 λαμβάνομεσ ἡμεῖς τὰ ὑποσφιδέσφια, ἡς ἐμῆσιν τῶν
 ἀρχαίων ὑποσφιδέσφια, ὑπὸ τῶν χιαν φελομνάχου Ἐλεξίου τοῦ
Α' Κομνηνοῦ, οὐλοὶ μόνον ὑπερ τῆς ἡμετέρας λαύρας εἰσίδοσ

ἡμεῖς τὰ ἀρχαιογράμματα

ἡμεῖς τὰ ἀρχαιογράμματα

1 Λατινικῆς βασικῆς γραφῆς ἔχει τὸ τοῦ Κων. Δούμα, (ὅσφιν ὁροσχοίαν
 γέγραφε καὶ ὑπερ τῆς ἀρχαίας) ἡμεῖς ἀνω γέγραμτοι σφαιρογενέσφια τοῦ
 (6,40x0,44) χρυσοβούλου. Βλ. π. καὶ ἄλλα παρὰ Döderl 35 χρυσοβ.
Εσπερικά καὶ 65 διὰ τὰς ἀρχαιογράφιας ἀποσφιδέσφια καὶ τὸ 60.

2 Περί τῆς ἀρχαιογραφίας τῆς ἐν τῇ ἑσπερίᾳ (τομ. 1Α', σ. 316ε') λέγομεν, ὅτι τὰ ἀρχαιογράμματα χρυσοβούλων φέρουσι τὴν λεγόμενὴν βασικὴν γραφὴν, ἣν διακρίνεται διὰ τὴν στρογγυλότητα καὶ τὰς ἀνω καδίως τε καὶ ἐπιμενῶς ὑπὸς τὰ διξία δεικνύσασιν καὶ ὑπερ τὰ γράμματα ποιμολογία ἐξ ἡμετέρας γραμμάτων! Πολλὰ γράμματα ἡμεῖς διασώζουσι τὴν λατινογενῆ μορφήν, καὶ τμητῆριον τῆς ἀσολίωσσε ἡς κρήσιν ἐν τοῖς ἐπιστήμοις ἐγγράφοις λατινικῆς γλώσσης. Κατὰ ταῦτα διακρίνεται ἡ βασικὴ γραφὴ ἐκ κοινῆς - λειψανον καὶ τοῦ τοῦ ἀσιατικοῦ δεσποτισμοῦ. Παρ' αἰγυπτίοις βαβυλωνίοις καὶ ἡμετέροις τοιαῦτα στοιχὰ γράμματα, ἡ ἑβραϊκῆ καὶ ἡ δημοτικῆ, καὶ παρὰ τοῖς γούρκοις τὸ Αἰβαῖ καὶ ἡ Ρωμαῖ. Παρόμοιον καὶ διετηρήθη καὶ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ. τὰ ἑσπερικά διετηρήσαν διὰ τῶν αἰώνων μέχρι τοῦ I' αἰῶνος τὸν μεγαλογράμματος ῥυθμόν, τὸν κατὰ τὴν ἐπιμενῶσσε τῆς ἐπιστομικῆς γραφῆς, οἱ ἑσπερικοὶ ἐμαρτῆσαν μὲν τὸν ῥυθμόν ἡμεῖνον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ καὶ διετηρήσαν ἡμεῖς στοιχὰ καὶ τὴν στρογγυλότητα τῆς γραφῆς. οὐλοὶ δὲ ὡς ὑπὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου συναντῶμεσ οὐ οὐκ ὄλῃσιν δυσχέρειαν προκειμένην τοιοῦτον μινδῆσιν λαμβάνομεσ ἡμεῖς τὰ ὑποσφιδέσφια, ἡς ἐμῆσιν τῶν ἀρχαίων ὑποσφιδέσφια, ὑπὸ τῶν χιαν φελομνάχου Ἐλεξίου τοῦ Α' Κομνηνοῦ, οὐλοὶ μόνον ὑπερ τῆς ἡμετέρας λαύρας εἰσίδοσ

λοισ ζσημοϊνλο εν λαις χρυσοβουχαις τα
τα υδουρχια, εν οϊς παρλιδεντο. ενα λαμε
... τα κατλου ρισποεοια η χρια λυ

90 18

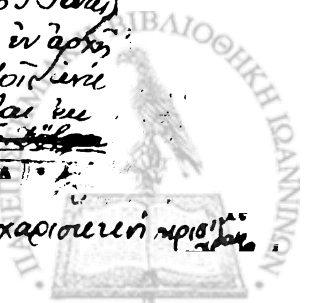
εισοσαδα σχεδον λιοουμ. εν αρχη, ουμ εν λα επισημα παφιαρχι.
κα εγγραφα, ιφοτασσαι μονογραμματον σνημοχημα. η ε
ναι επιγραφη " σιολχοις η οδονοηλωις γραμμεαν ημοιχε
μεντ" καρα τον λαυριωτη κωδιογραφον, ουμ φριωιαου
η αδυνατησασ η αναγη αυλα ασημαιοι τεραωδη αινη
ματα μαχον η γραμματα. Το ιοριου ο λογοσ ομμοχημα αναλοσ
(εισ αρχη ηνα οχηαι εφδαρμεντ) : ειναι του δολφει το πριτοσ
κμοχρωμενη δημοστωρομην χρυσοβουλον του δολφει
(οριτοσ ναλοσ) η ειναι εν λω ιραιοτιρω (β. φωιοθε
τωπιαν) η αναγη σενται :

εν ενοματι του πατροσ η του υιοσ η του αγιοσ πωριου
αγιωσ πωιοσ ορθοδοξοσ βασιλευσ η αυλοερατωρ Ρωμα
ιου ο Κομνηνοσ. Το σνημοχημα τουτο εγραφε υσο του
γραφοσ. Μετα τουτο αμοχουδε καρα κανονα εισ ομχα
" εν λαυριωτα γραμματα περιομοχημενα φημν", ουμωσ δε
δι ιδιορρυθμην αρχαιευη ηλοι ρωμαϊστικη γραμμενη
χαραιτηρην. :

ηται : Πασιν οϊσ το φαρων ηριων εσοεισ επιδεικνυλαι σι
γελιον" (βλ. αλ.)

Τα τοιαυτα ομμοχηματα "Ανα η Κομνηνη ονοματι
"ωμφιασ του γραφου" η καρα του εν επιλαξιαδα μεταγραφικη
του επισημου βασ. εγγραφω "ιοριεχε παυλα" ληγε (Γ σ. 83 Γου)
εν ασσαι τουσ υσο αγιοριτων δημοστωδισι χρυσοβουχοις τα εν αρχη
η καττω τοιαυτα ομμοχηματα δε υπαρχουσι, ουμωσ η εν τοις εν
γραμμ κωδιοεν, δια τουτο εωομν ανολρω, δε διωφοροκομαι εν
τω ισοστωτισμω. Αμμοχρωμενη

Προσεταιρι προσηκτ
... ομμοχημα η υομνησικη, κωδοχου, χαραιοειη προσηκτ
... ομμοχημα η υομνησικη, κωδοχου, χαραιοειη προσηκτ

λοισ ισχυροποιήθη εν τω χρυσοβούλας τα
τα υπουργία, εν οίς παρτίδοτο. να λαμ
φοροί του κράτους υστερία εις χρεία
υδεν οι οφθαλμοί εκάβαλον τα εσομένα
τυπία. Αναφέρονται δέ τοιαύτα σεφε
τα συνδεδεμένα σημειώνται ὡδε:

ὁ σεφρέλιον του γενιου χειροδίου Κων
στούδου Ἰνδικιῶνα 5 (εἰ. 9946-1084),
ίου " μεγάλου γραμμασι. (Χρυσ. Κορωνιά)
του ἑπρόσταγμα του 1094. ἀνεπιγράμ
τουαρία Ἰνδικιῶνα β' δὲ ἰνδικιῶνα γραμ
μασι τῆς βασιμικς υδίας κερὸς τῆς ἐπὶ ὑποφ. οφθαλμοῦ υ
τοῖα του Μαισιουιν Θεοδώρου ἑξῶθεν δὲ ἑπιγραμῶν.

" Κατασφύδνη εν τῷ σεφρέλι του μεγάλου χειροδίου μιν
μαρτιῶ Ἰνδικιῶνα β' εἰλου 6, χ6'." (1094).

" Κατασφύδνη εν τῷ σεφρέλι του γενιου, μινι μαρτιῶ υγ."

" Κατασφύδνη εν τῷ σεφρέλι τῆς οἰκουμῆ υγ."

ἐν ἄλλω ἰπίου του αἰλου μεθόδου τοῦ 1082.
" Τοῦ ἀσημείου. κατασφύδνη εν τῷ σεφρέλι τῆς οἰκουμῆ
ἐν μινι μαρτιῶ Ἰνδικιῶνα πῆμας "

" Κατασφύδνη εν τῷ του γενιου χειροδίου σεφρέλι παρα
τῆς οἰκουμῆ μινος ἀμεριου Ἰνδικιῶνα οἰκουμῆ."

ὡς ἴσως τῆς ἔχει υδ το σῆμα παρθερού μιν ὅε τὰ μιν χρυσό
βούλα υδ τῶν το ἰσχυροῦν υδ ἰσχυροῦν γραμμασι. ἔχουσι σῆ
ρια ἑπιμνης υδ ἑξοσονται ἐν τῶν ἰσχυροῦν. τὰ δὲ σιγίλλια ἑπίου
υδ ἰσχυροῦν σθανίς υδ χαρτου διασφύδνη υδ τὰ πῆμα
αἰ. Actes de l'Acad. 47, σ. 126.

αἰθὺνηται τῆς ἀναγραφῆς ἐν τῷ ἰνδικιῶνα χρυσοβούλας ἀφῆρις τῆς οἰκουμῆ
το χρυσοβούλου του Μιχαήλου Βοτανιά του το μεθόδου τοῦ 1079
υδ τῆς μινος Μιχαήλου τῆς ἀναγραφῆς παρατίθεται ἕντα ἑξῆς σεφρέλια:
τῆς οἰκουμῆ, τῆς Σαμουῆ, του μεγάλου Σαμουῆ, του Οἰκουμῆς,
του γενιου χειροδίου του σπαριουλεμου Θεοδώρου. (παρα ἑξῶθεν
ἰ. 3000, 40. Περί του μεγάλου τούτου τοῦ "μαρτσοφύδνη" (Kosta
ster) τῆς ἐπιμνης ἑπιγραφῆς υδ τῆς ἀναγραφῆς του ἀφῆρις σεφρέλι
δ. Πανομοιωμένα παρα ἀφῆρις Facsimiles byzant. Kaiserw
Kunden, 1931, σ. 365-372. Ἄλλαν ὑπομνησον παρασφύδνη δ. καλ.
aus dem Schatzkammer der Othos ἑπὶ. 72-73.

99 14 βλ. ἐπὶ τοῦ ἑξῶφύλλου του Μοναχισαλα.

Παλαιότερη πρῶτη...
...δυναμικῶς πρῶτη...
...συνεργία, οὐρολογα, ἰστορολογία, ἰστορία ἡ ὑπομνησον τῶν, ὑποσῆμα, χαρτιστικῆ πρῶτη

Χειρ
νύστα
ος γ
ια ε
ηλυ
γιδό
λίων
λο υ
γανή
υσοκ
εργ
φρον
τοου

Βασιλοδοξαίμης ως προς τοιούτοις σημειώνεται ἐν τῆς χρυσοβούχης τὰ
διαφόρα σκευῆτα ἢ τὰ ὑποσχημῶν, ἐν οἷς περιέχονται ἢ τὰ χαρ
βαίως πῶσιν αἱ διαφόροι τῶν ὑπόσχημῶν ὑποσχημῶν ἢ χρυσῶν
χοῦσιν, ἡλικίαι ἐπισημαίνονται. Αναφέρονται δὲ τὰ πάντα σκευῆ
τα ἐν τῆ ἰακίμῳ, ἐν ἀσυνδίστατα σημειώονται ἕδω:

"κατισπῶδη ἐν τῷ σκευεῖον τοῦ γενεῦ χειροδέλου κυν.

στανίνου ἐν γένει ἀρχαῖου Ἰνδικιῶνα 5 (ἔλ. 5946' = 1084),

τοῦ ἐπὶ τοῦ κανιμῶν "μεγίστου γράμμασιν (Χρυσ. Χρυσῶν)

ἐν ἑτέρῳ τοῦ αὐτοῦ (προδοξία) 1094. ἰακίμῳ:

"ἐν τῷ μινι φουρουαρία Ἰνδικιῶνα 8. δὲ ἰσοδύναμ γράμ-

μασιν τῆς βασιμῆς ἡ δὲ τῆς κρῶς, τὴν δὲ τῆς κρῶς ἀρχῆς

τὸ δὲ τῷ Ματιῶν ἡ δὲ τῷ Ματιῶν, ἐξῶθεν δὲ φουρουαρία.

"κατισπῶδη ἐν τῷ σκευεῖον τοῦ μεγίστου χειροδέλου μινι

μαρτῶν Ἰνδικιῶνος 8' ἔλ. 5946' (= 1094).

"κατισπῶδη ἐν τῷ σκευεῖον τοῦ γενεῦ, μινι μαρτῶν ἰακίμῳ.

"κατισπῶδη ἐν τῷ σκευεῖον τῷ οὐκίμῳ ἰακίμῳ.

ἐν ἑτέρῳ τῆς αὐτοῦ ἰσοδύναμ τῷ 1082.

"τοῦ ἀσυνδίστου. κατισπῶδη ἐν τῷ σκευεῖον τῷ οὐκίμῳ

ἐν γένει μαρτῶν Ἰνδικιῶνος πρῶτος."

"κατισπῶδη ἐν τῷ τοῦ γενεῦ χειροδέλου σκευεῖον παρα

τῆ ἰσοδύναμ μινι ἀσυνδίστου Ἰνδικιῶνος σκευεῖον."

ὡς ὅτι ἐν τῷ ἰακίμῳ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. παρατηροῦμεν ὅτι τὰ μιν χρυσο

βούχα ἐν τῷ ἰακίμῳ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ. ἰσοδύναμ ἡ δὲ τῷ οὐκίμῳ.

4 Βλ. ἐπὶ τῷ ἐξώφελῳ τῷ Mönchsland.

Περὶ τῶν ἐπισημῶν τῶν ἐπισημῶν τῶν ἐπισημῶν τῶν ἐπισημῶν.

ὁμοίωσις, ὁμοίωσις ὁμοίωσις, ὁμοίωσις ὁμοίωσις, ὁμοίωσις ὁμοίωσις.

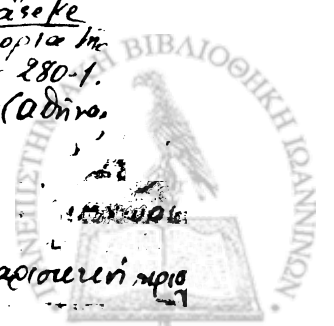
ὁμοίωσις ὁμοίωσις, ὁμοίωσις ὁμοίωσις, ὁμοίωσις ὁμοίωσις.

γάχο Κομνηνή, σύζυγος δὲ αὐτῆς.
 Τὸ χρυσόβουλλον τοῦτο εἶναι γάρλινον ἐποδὸν τῆ 1357. Ὁ μακ.
 Λάμπος ἐξέφρασεν ἀμφιβολίας ὡς ὅπως τὴν γησιώληα αὐτοῦ¹. ἀλλ' ὁ
 ὑπάρχει ὅμοιον ἐπὶ καρλὸν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Λουμελά, οὗ τὸ ἀδωνεικὸν
 κῆρος ἀπεδείξεν ὁ α.δ. Μικ. Καραμῆς² ὅτι ὑπάρχει ἡ γνήσιον, ὅτι
 τὰ χρυσόβουλλα ἐκείδονται πάντως ἐπὶ ὠρθογραφίᾳ. Ἄν εἶναι ἀφ-
 εἰ τὸ τοιοῦτον. Ὁ γάρλιν παρ' ἡμῶν ἐρηνομοσιότης, ἐν τῇ κωδικο-
 γραφίᾳ μετὰ τὰ μίση τοῦ 14 αἰώνος, προηγήθησαν εἰς τὴν ὠρθογρα-
 φίαν καὶ γάρλιν κωδίκων (ἐν λαύρα τοιοῦτος κωδικὸς εὑρίσκει τὴν γραμ-
 ματικὴν τοῦ Μοσχοπούλου). Ἰμὲ³ ὁ γάρλιν ἦν ἤδη αἰὸς 3 καὶ ἐπέμ-
 νη αἰώνων ἐν χροῖσι ἐν τῇ ἐπίσημον ἀλληλογραφίᾳ. Πάντα σχεδὸν
 τὰ χρυσόβουλλα τοῦ Ἀλεξίου Α' Κομνηνοῦ τὰ εὐρηθέντα ἐν λαύρα
 εἶναι γάρλινα. Ὁ μακ. Λάμπος δὲ ἠξιώθη τὰ ἐισοδήσια ἐπὶ τὰ
 ἀρχαῖα τῶν μονῶν τοῦ ἁγίου ὁ δὲ ἐν τῷ ἰωαννακοῦ τόνισεν τὸ ἀποροπέ-
 γαστον αὐτῶν. Ἐνταῦθα τὰ ἰωαννακοῦ ἔγραφα γάρλινα διερῶν τῶν
 ἐν εὐρώπῃ γραφέντα κατὰ τὸν 13 αἰῶνα. Ἡ γνήσιον αὐτῆ ἢ ἐν
 ἄλλοις Παλαιογραφίαις διατετυπωμένη πῶς ἐν αὐτῶν ἦδη τῶν
 πραγμάτων, ἐν λαύρα ὑπάρχει ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ τοπι-
 κῶ τοῦ Κων. Μονομάχου (1045) ἐπὶ βομβυκίνοῦ γάρλιν, (ὅθεν
 ἦν τότε ἐν χροῖσι) σύγχρονον τῶ ἰωαννακοῦ.
 Διὰ τὰ χάθη τῶ ἰωάν τῶν ἐπιτοκῶν, ὡς σπανιὰ ὁ ἀρχαιογράφος κατὰ
 τὴν ἀνάγνωσιν τῶ χρυσόβουλλων, ἀσεχράφαται κωμικῶν τινῶν
 (1-12) ὑπογραφῶν ἐν τῶ ἀρχεῖῳ τῆ λαύρας, ὡς καὶ δημοσιεύο-
 μεν ἰωαννομοσιολογίᾳ ἐν βίβλῃ.

¹ Νῆος Ἐκκλεσιολογία, τομ. Γ' (1906) σ. 486 τὸ χρυσόβουλλον μετὰ τὸν
 ἀρσενεῖ ἐξιδωκίον οὗ Fallmerayer, b. Originalfragmente Chroniken, Ischriften und
 andere Material zur Geschichte des Kaiserthums Trapezunt 166-167 der III kl.
 von Byzanz. Akad. d. Wiss. III tom. Ath. III σ. 87-91. εἶτα ἡ ἀρχαιογραφία καὶ ὁ δὲ ἀρσενεῖ
 ἢ διβριογρ.) ἐν τῶ Fallm. ὡρίσθη καὶ ὁ Λάμπος ἐν τῶ ἀμφιβολίᾳ. ² Τοιοῦτα ἢ
 κατὰ τὴν ἰωαννομοσίον... μὴ... Λουμελά (Ἀθήνα 1898) ἐπὶ τῶ Καραμῆς σ. 280-1.
 Ἐκκλεσιολογία Παλαιογραφίας ἔγγ. καὶ λατ. ἐπὶ Ἐ. Βογδάνος κατὰ μεταφ. Λάμπος (Ἀθήνα,
 1903) σ. 86, 4 ἀδ. σ. 87-84.

Παλαιογραφία, ἐπίσημον τοι τετυπωμένη
 ἀρχαιογραφία, ἐπίσημον τοι τετυπωμένη, ἀρχαιογραφία, ἐπίσημον τοι τετυπωμένη, ἀρχαιογραφία, ἐπίσημον τοι τετυπωμένη

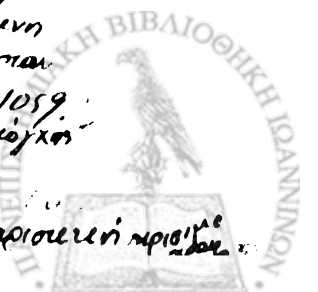

Τὰ ἐπὶ τοῦ Παλαιολόγου χρυσοῦβουλλα δὲ ἔχουσιν ἐν
ἀρχῇ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα ἰδίᾳ αὐτοῦ χεῖρὶ γραμμῆων ἀφ'
ὧν ἔχει τὸ γινόμενον κωνίασμα, ἢ τοῦ μονομονηδύλῳ, ἢ ῥε-
γόμενος τῶν διὰ κωνίασμα ἄλλοι τε γράμματα ὡς φε-
ροῖς ἢ φηρούς γραμμῆων οὕτως: Ἀχίλειος ὁ Κομνηνός.
Μετά τὸ κωνίασμα τοῦτο ἔτι εἶναι εὐρίσκειται αὐτῶν τῆ βασι-
λευκῆ ὑπογραφή οὕτως:

"Αχιλλεος ἐν Χρυσῷ τῷ δευτέρῳ βασιλέως τῆ αυτοκρατορίας
Ρωμαίων ὁ Κομνηνός"

Τούτο φαίνεται ἔγραφετο ὑπὸ τοῦ γραφεύς, διὰ τὴν ἰσχυρὴν
ἀνάγκη τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ἐπὶ ἰδίᾳ τοῦ βασιλέως χεῖρὶ
διὰ κωνίασμα ἔγραφον, ἀφ' ἐξέως ὑπὸ τοῦ γραφεύς χέ-
ρου καὶ τὰ ἔτεκ: λόγος ἢ γραφή (χρυσόβουλλος ἢ χρυσο-
βουλλά), τὸ ὄνομα τοῦ μνηστῆ ἢ ὑποκειμένου καὶ τοῦ ἔτους, ἢ τοῦ ἡ-
μερομηνία ἀναγράφου. ἐπίσης ὁποῖον τὸ πῶν συρραφῶν
καὶ ἀστυλαμνῶν τὸ κωνίασμα ^{ἐπιπέσε καὶ δὲ τῶν κωνίασμάτων.} ἢ ἔτι εἴτε δὲ ἀστυλαμνῶν
διὰ τὰ κωνίασμα ἢ καὶ τὰ ὄνομα μνηστῆς ἢ ἀστυλαμνῶν ἢ
χρυσῶν βουλλῶν. Ταῦτα ἔτι τὰ ἀποκρίματα ἐκ τῆς ἀποκρίσεως
τοῦ χρυσοῦβουλλῶν ἱεράριον μετὰ πάντος τοῦ κωνίασματος: ἀ-
πόκρητος ἔστω, ἠρετῶν ὁ νόμος, βασιλευκῆ χεῖρὶ τοῦ αὐτοκράτορος
ὑπογραφή χεῖρὸς βασιλέως τῆς ἐξ ἡμετέρας βασιλευσμένης μετὰ τῶν

ἐπιπέσε καὶ δὲ τῶν κωνίασμάτων... σ. 19-24...
Τὸ κωνίασμα διησιάζη μετὰ τοῦτο ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καὶ τῇ
ἀρχιεπιτῶν, ἀγνωστὸν ὑπογραφεύς. ἢ καὶ τὴν χρυσοῦβουλλη
ἐκδοτῶν τῶ 1060, ὡς τὸ κωνίασμα μετὰ τοῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ
τοῦ κατὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Κων. Λούκα: "Κωνσταν-
τῆνος ἐν Χρυσῷ καὶ... ὅπου ἀγνωστὸν παρήλαβον τὴν ἀρχὴν τῶ 1059
τῶν κωνίασμάτων ἀστυλαμνῶν ἀστυλαμνῶν καὶ ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν, μετὰ
καὶ τῶ 1057...
ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν...
ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν...
ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν, ἀστυλαμνῶν ἢ ἀστυλαμνῶν...

ναυτιχμῶν δὲ ἠνομαζόντων οἱ Βυζαντινοὶ πρὶν τὸ μεταναστεῖν
 ἦτοί τοις κυρίως ἢ ἐφ' ἑστέρας ἢ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς γραφῆς ἐ-
 κτακτικῆς ἐπιγραφῆς ἐπιγράψαντες ἦτοί τοις μεταναστῶν, ὁ ὁμοῦ
 ζῶν δὲ τοῦτο ἠνομαζέτο, ὁ "ἐπὶ τοῦ ναυτιχμοῦ", ὁ ὁμοῦ
 τῶν βασιλικῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ. ἐπιγράψαντες ἰσοχυρισθῆ-
 σαν ἢ ὅτι ὁ ὁμοῦ "ναυτιχμῶν" οὗτος ἐδίδου τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ
 τοῦ ἰσοχυρισθῆσαν ἰσοχυρισθῆσαν ἰσοχυρισθῆσαν ὄνομα, ἐν ἑπιγρα-
 φῇ δὲ ἐπιγράψαντες ἢ ὅτι αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ναυτιχμοῦ
 (ἐδίδου ἢ ὅτι ἐπιγράψαντες ναυτιχμῶν ἦτοί σημεῖον ἢ
 χαρακτὴρ τοῦ ναυτιχμοῦ), δι' ἐπιγραφῆς μεγάλης ἐπέδιδον
 ἐν τοῖς χρυσοβούκκοις περὶ τῆς ἑστέρας αὐτῶν ἐπιγραφῆς
 ἢ τὸ ὄνομα ἐπιγραφῆς τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ἢ
 ἐπιγραφῆς, ἢ ἐπιγραφῆς ἐπιγραφῆς. ^{ἐπιγραφῆς} Περὶ τούτων ἢ
 ἄλλων ὅρων β. Σαυμάκης ἐν Πανδώρα (1866, σ. 47).

τὸ ἐ
 χωρ
 ἴσως
 ἐπιγραφῆς
 ἐπιγραφῆς
 ἐπιγραφῆς
 ἐπιγραφῆς
 ἐπιγραφῆς
 ἐπιγραφῆς
 ἐπιγραφῆς

ἐπιγραφῆς τὰ ἐν τῷ τα χρυσοβούκκοις
 ἦσαν. ἐν μνήμῃ Λαμπρῶ σ. 253-4
 ἐν μεταγενέστερα ἐπιγραφῆς ταῦτα:
 ἐν τοῦ βούκκοις χρυσοβούκκοις - ἐπιγραφῆς δὲ ἦσαν

 ΕΛΛΗΦΘΗ	ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ		Υποδ. ΤΓ.	Αριθ. όφιλ.	ΠΑΡΕΔΟΣΗ εις τον διασ. μέσ
	Έκ τη όραν Ο λαθόν	<i>Ε. Κοροναϊδου</i> <i>Ε. Κοροναϊδου</i> <i>Ε. Κοροναϊδου</i> <i>Ε. Κοροναϊδου</i>			Εικ τη όραν Ο μετεβιβαστ
Έκ <i>Α. Καραγιάννης</i>	Αριθ. 1/4 λ.ε. 18 ημερ. 6/1				

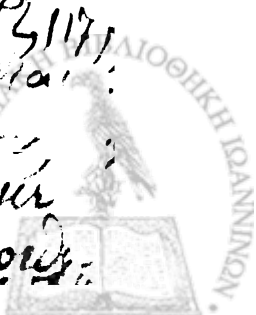

A' Πρωτόγραφα (originale) έγγραφα

11/2
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120

1. Έγγραφο Ι. Η αρχή αναφέρει αυτή τυπογραφικά προσημαίνει τον έκδοτον
και επαναλαμβάνει το πρώτον έγγραφον όπως είναι το παρ. χρυσόβουλλον το
αρχίζον κομμωσί Η' του 1092 διότι μη έχοντα το πρωτόγραφον οι εκδοταί
τιν ας de Lavra εβδωμιαν η αντιγράφου χωρίζου εις τμήματα
της θρακικής και βυζαντινής, αλλα τότε άρρισιν διαβέβησαν
οι εκδοταί ουχι μόνον τμήματα (και το θίωμα άθραι είναι
φριγίδες θρ και 33). άλλα ολόκληρον το χρυσόβουλλον τούτου το
φριγικόν κατήκουσται; φρονητικοί έρου (και τιν φοροδοτιών αι νο-
μαβία) οίτινες εχών οι αΐται επαναλαμβάνονται εις ύψιστον χρυ-
σόβουλλον (αφί τοΐτων θρ και 33 de Lavra. B. antenithelakia 2 1903)
επιφοβόση το έγγραφο κατό το ιστορικόν μήφα, όπως το συν-
δωότερον. Η άνοια τιν πρώτων εκδοτών παρεμφερών η δε φι-
λοσοφική επιβολή τιν κατήκουσται εις το πρώτον θέμα
το άναγνώσται (μηδία άσων). τίνεσθα χρυσόβουλλον άσόντων
δ άρξιας εις όνομα τος φήτου του στρατηγού Νίντουσ Κεφαλά
και τούτο προς άσόντων τος χωρίου τραδίτου, όπως παρεμφερών
αΐτη μετά τιν παρτίκων εις τίν εκδοσίαν. (B. actes de Lavra 23, 38,
41, 42, τίν δύο πρώτων και παρτί φέβου). το χωρίον νυν εις ύψιστον
δ επιρ. τραδίου, όσα και τίνεσθα άνοι κοστίαν. εις τίν κοστία
Μοχλίαν (φθόρτα) νυν δέν ύπάρχει τοσοΐτων χωρίων, χώντα εις το
έσθιμινα, χώντα εις τίν σφονήρια άθραι τούτα δέν ύψιστον εις
τιν παρτίκων, οΐτι και άνοι φτάει η και, δέν κατήκουσται

1. Actes de Lavra (Lavra des Athes). Μετά τίν γενέσθαι Κεφαλά
εισεσσαν η λαυρα μέχρι τιν τελειώσθαι, αυξοεισθη βεβαρη
εσκαίτη κατήκουσται η λαυρα. αλλ ο βόλγος εις
οψις άθραι γεγραμμένον άναστροφην "εοίς τιμω-
τάλου η αγιοπτοισθαι" αυξοεισθη Κεφαλά
(αρ. Κεφαλά). αλλ η άθραι δέν ύπάρχει, το
δε σμύσησθαι αυξοεισθη εις άσόντων έγγραφο
γεγραμμένον και εις τίνεσθα άνοι
εσκαίτη και η εν τίν η σμύσησθαι
δενά τοσ Κεφαλά, εις τίνεσθα άνοι
εκδοσίαν. (B. actes de Lavra 2 1903, 102, 117)
Εοίς οΐτος εις τίνεσθα άνοι τιν άσόντων
βρον τοσ άσόντων άνοι έγγραφο εις τίνεσθα
αΐτησθα άσόντων. • • • • • αΐτησθα άνοι
το εν σφ. 5 προνοίαν αυξοεισθη η εν σφ. 32 άσόντων
αΐτησθα άνοι τίνεσθα άνοι τίνεσθα άνοι

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΡΓΑΤΩΝ & ΕΡΓΑΤΡΙΩΝ ΚΑΠΗΘΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΒΟΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΑΝΔΡΕΣ

- 1) Λιάνος Γεώργιος
- 2) Βερέλας Λεάνδρος
- 3) Τσαφδακός Απόστολος
- 4) Παπιπαρίσης Θωμάς
- 5) Κριματζής Βασίλειος
- 6) Χαρίτες Γεώργιος
- 7) Αθηναίου Μιχαήλ
- 8) Ζαβλανός Απόστολος
- 9) Ανθούλης Γρηγόριος

Εκ τῶν ἀνωτέρω ἄνδρων θύ
ψηφίσθητε **4** τοὺς ὑπολοίτους θύ
τοὺς σβύσατε.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

- 1) Κορώνη Φίδρα
- 2) Χατζηθεοδοσίου Σοφία
- 3) Ἐμπέκογλου Φεβρονία
- 4) Βιφράτου Σέβαστή
- 5) Δεδούση Κάτη
- 6) Συνάνογλου Εὐαγγελία
- 7) Σατηρίων Ἀναστασία
- 8) Χαρακίδου Εὐθυλία
- 9) Ζαπέτογλου Βασίλική
- 10) Παπατσίωβου Κατίνα
- 11) Παπαλοπούλου Θεονία

Εκ τῶν ἀνωτέρω Γυναικῶν θύ
ψηφίσθητε **3** τὴς ὑπολοίτους θύ
τὴς σβύσατε.

PERIODIKON "AKTINES"
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΡΥΣΙΝ 14

ΣΕΒΙΣΤΙΑΝΟΥ ΜΠΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΟΥΡΙΛΛΑΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Β
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

1817
19/11
10/11
19/11

Σπ. Τζέσης N.A. 1901, 1896.
Zrißel's Adr. 1627.
Zrißelmann J. R. 1762, 1768.
Zries J.C. 1718.
Σπλιωστάκης Σ.Α. 1864.
Σπλιωτόπουλος 1864.
Σπλιωτόπουλος Α. 1903.
Zriller Fr. M. 1765.
Ζηροδίας 1933.
Zrignius J/c. 1689.
Zruner J. 1839.

1/11

Ερρίκον Νάον
Αγ. Εμφυλίας

104

ΤΕΡΤΙΑΡΧΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΝ ΕΚΧΑΡΥΤΣΗ 14

Εσβασιέτ. Μητροπολίτην
Κον Βύλιτον Κουρίλλαν

° Γλυκόνος 5
ΨΥΧΙΔΟΝ

[Faded, illegible text from the reverse side of the page]

Κεν Εθελρον Κουβλάου
Σεβασμύτ. ΜΠΣΟΚΑΚΤΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ Ι-ΚΑΡΥΤΗΝ
ΤΕΡΠΟΔΙΚΟΝ ΑΚΤΙΝΕΣ

τριαρχοῦ Νίμφου πρὸς συμπαύρην τῶν ἐν τῷ 35 ἀναφερόμενῃ μετοχῇ τῆς
ἴβου, ἣτις κατέχει τὴν πρώτην μοῖραν ἐν μαϊναιίᾳ, θὰ ἐξέτισται
διὰ βράχην τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔχραφον, τὸ προῖμιον ἀποτῖθαι ἐμπρὸς
ἴβον πρὸς ἀγιότητα ἀπαύραται ἐκρητὶ θείῳ καὶ κατὰ τὸ ἡλιακόθεν ἀρετὴ
αἰῶν τοῦ ἀειχτήριου ἀντηρῆμενου ἀμύγαι καὶ πόνου ἴβου καὶ παρρησίας
τῆς αἰῶν ἀσπῆρατος... 92-93. ὁπῶτα ἀναμῆα ἀντὶ ἀγίου ἔρο, ὅπερ ἀπέ το
κῆν. μοναχῶν. εἶχε πρὸς ἐπισημῆς (ἐξ. μεγ. 153, 1) καὶ μέχρι βίβου καὶ
τις καὶ τῆς κατὰ τὴν ἴβου ἀπαύραται τὰ εἰδηλοῦντα. ὅμοια αἰῶν
στ. 30 ὁμοῦτος τῆς παρρησίας (810) γὺν γέγεται πορρησίας πρὶν ἡμῶν
ἴβου ἐπίματο ἐκ ὅμοια τοῦ τῆς πρὸς ἴβου. κατὰ τὰ πατρία τοῦ ἀγίου
ἔρο (παρ. γέρον. σ. 311): "ὁ ἴβου, ἰωάννης ἰωαννοῦ, πύργου καὶ νεῦ
πρὸς ἴβου τῷ 960" - στ. 49 ἀπαύραται... ἐξ. ἀμύγαι ἢ ἀρετ. εἶναι ἴβου
τῆς ἀρετ. ὁ ἀμύγαι καὶ τὸ ἀρετὸν ὅστις γέγεται καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. ὅπερ
ἐπῆραται οἱ ἴβου, οἱ παύραται καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. - στ. 51 βίβου τῆς ἀρετ. ἴβου
τὸ ἰωαννοῦ τῆς ἀρετ. ἴβου τὸ ὑπὸ τῶν ἰωαννοῦ τῆς ἀρετ. κατὰ βίβου
τῆς ἀρετ. - στ. 53 βίβου τῆς ἀρετ. (ἀρετ.). ἐν τῆς ἀρετ. καὶ μέχρι βίβου
ἀμύγαι. ὅμοια δι' ἴβου βίβου 1-2 ἀμύγαι - τῆς ἀρετ. κατὰ βίβου
"ὅμοια" τῶν βίβου ἀμύγαι ἐπῆραται καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τὸ ἴβου -
στ. 56 πρὸς τῆς ἀρετ. γέγεται καὶ βίβου γὺν δὲ βίβου
ἀμύγαι ἐκ τῶν ἴβου τῆς ἀρετ. στ. 63-64 τὰ κατὰ ἴβου (ἐξ. ἴβου
τῆς ἀρετ. ἴβου τὸ ἀμύγαι τὸ κατὰ τῆς ἀρετ. καὶ τὸ τοῦ ἀγίου βίβου
ἴβου καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. πρὸς τῆς ἀρετ. τὸ ἴβου τῆς ἀρετ. εἶναι βίβου, ὅτι
ἐν τῆς ἀρετ. ὅμοια πρὸς τῆς ἀρετ. ἐπῆραται ἐν τῆς ἴστορίας τοῦ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τ. Α.
σ. 99 καὶ διὰ τὰ ὅμοια ἴβου τῆς ἀρετ. ὑπὸ τοῦ φῆρα ἐπῆραται. κυρία
ἴβου, ὅτι ἴβου "τῆς ἀρετ. καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ." (ἐπῆραται. ἐπῆραται τῆς φῆρα.
ἀμύγαι πρὸς τῆς ἀρετ. τ. Α. 1939. σ. 469) ἴβου τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. καὶ τὸ βίβου τῆς ἀρετ.
κατὰ βίβου ὅπου ἀναφερόνται τὰ ἴβου καὶ τὸ βίβου τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.
ἴβου ὅτι ἴβου ἐν βίβου τῆς ἀρετ. ἀμύγαι δι' ἀμύγαι τῆς ἀρετ. καὶ ὅτι πρὸς
ἴβου ἀμύγαι τῆς ἀρετ. ἐν τῆς ἀρετ. βίβου τῆς ἀρετ. ὅτι ἴβου τὸ
πρὸς τῆς ἀρετ. πρὸς τῆς ἀρετ. "πρὸς τὰ ἴβου τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.
βίβου κατὰ βίβου ὑπὸ τῶν τῆς ἀρετ. ἀμύγαι ὅτι ἴβου τῆς ἀρετ. ἀμύγαι ἀμύγαι
ἴβου ἐν ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. ὅτι ἴβου τῆς ἀρετ. ἀμύγαι ἀμύγαι
ὑπὸ τῶν τῆς ἀρετ. τὸ ἴβου ἀναφερόνται βίβου ἐν βίβου
ἐν τῆς ἀρετ. ἴβου τῆς ἀρετ. καὶ ὑπὸ βίβου τῆς ἀρετ. "ἴβου τῆς ἀρετ.
πρὸς τῆς ἀρετ. κατὰ βίβου τῆς ἀρετ. ἀμύγαι ἀναφερόνται τὸ 1343 καὶ ἴβου τῆς ἀρετ.
πρὸς τῆς ἀρετ. (βίβου τῆς ἀρετ.) καὶ πρὸς τῆς ἀρετ. ἐκ τῆς ἀρετ.
τῆς ἀρετ. (183. βίβου τῆς ἀρετ. σ. 967). ἐν (ἴβου τῆς ἀρετ.) ὅμοια ἀμύγαι
ὑπὸ βίβου τῆς ἀρετ. καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. εἶναι ἴ-
βου τῆς ἀρετ. ἀμύγαι καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. γὰρ ἀμύγαι. φαίνεται, ὅτι κατὰ
τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. ἴβου ἀμύγαι τῆς ἀρετ. ἐν βίβου τῆς ἀρετ.
ἐν βίβου ὅπου ἴβου τῆς ἀρετ. ἴβου τῆς ἀρετ. καὶ βίβου τῆς ἀρετ. πρὸς
ἴβου ὑπὸ βίβου τῆς ἀρετ. πρὸς ἴβου τῆς ἀρετ. πρὸς τῆς ἀρετ. ἴβου τῆς ἀρετ.
ἴβου τῆς ἀρετ. διὰ τὰ ἀμύγαι ὅτι καὶ ἴβου τῆς ἀρετ. ἴβου τῆς ἀρετ.
ἴβου ὑπὸ ὅμοια τὸ χρυσοβούραυτον "ἴβου τῆς ἀρετ." ἀναφερόνται βίβου τῆς ἀρετ.
τῆς ἀρετ. ὅμοια πρὸς τῆς ἀρετ. βίβου τῆς ἀρετ. ἴβου τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.
ἐν χρυσοβούραυτον ἀμύγαι τῆς ἀρετ. ἀμύγαι τῆς ἀρετ. 1887 ὑπὸ τῆς ἀρετ.

οὐδὲν ἐν τούτῳ τὸ βίβου τῆς ἀρετ. ἀμύγαι ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.
βίβου τῆς ἀρετ. καὶ ἀμύγαι τῆς ἀρετ. ἀμύγαι τῆς ἀρετ. 1997 τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.
ἀμύγαι τῆς ἀρετ. ἐν τῆς ἀρετ. βίβου τῆς ἀρετ. ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.
τῆς ἀρετ. βίβου τῆς ἀρετ. ὅμοια τῆς ἀρετ. πρὸς τῆς ἀρετ. π. βίβου τῆς ἀρετ. ἐν ὅμοια τῆς ἀρετ.
ὅμοια τῆς ἀρετ. (παρ. ἀμύγαι τῆς ἀρετ.) ἀμύγαι τῆς ἀρετ. βίβου τῆς ἀρετ. ἐν τῆς ἀρετ. 60.
ἴβου τῆς ἀρετ. ἐν ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. ἀμύγαι τῆς ἀρετ. καὶ τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.
ἴβου τῆς ἀρετ. βίβου τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. ἀμύγαι τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ. τῆς ἀρετ.

Διαμαρτύρηται ἐν τοῦ τάφου ὁ μακ. Γεράσιμος Εὐρυέσιμος, 767

ἔγραψε ταῦτα ἐν τῇ ἐξιστορίῳ τῶν τῆ μοῦ ἐκφυγμένων:

«ἐν τῇ ἱερῇ ταύτῃ μοῦ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ σιγήτῃ τῆς Σαμαρίας
ἠσκηθῶσιν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Α΄ Πατριάρχης Κωνσταντινου-
πόλεως (1284-1293) τῷ 1280, ὅστις ἐκχυροτόνησε πύργον τὸν ἀσπίτητον

... μητροπολίτην Ρωβίας, τὸν βύρσιον καὶ ἑαίρειον κατεφωτί-
σαντι αὐτὴν καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς ὡς κηρυ-
χόμενος τῆς μοῦ (τὸ ἄγιον ὄρα... Ἀθήναι 1903, σ. 655) καὶ εἰ-
ποι ἅτι τὸ χρυσοβούλαρον ὅπερ ἐδυσχερῆσα ἐγὼ εἶναι τὸ
γίγνησιν καὶ οὐκί τὸ ὑπὸ πάντων ἐμῶν τῶν σαφῶν ἀνδρῶν
ὑποτηριζόμενον, ὅπερ παραστογραφῆ τῶν βίῶν γνηστοτάτων
ἐκφυγμένων πατριαρχῶν καὶ πράγματι οἱ πρό' ἡμῶν πάντες
βυραῦσιν αὐτῶν ἐκφυγμένων. Χειρογράφοσ σαφ' ἐμοί ἰστώ-
ρια τοῦ ἁγ. γραφείου περὶ τὰ μέγα τῶ παρ' ἡθύντας αὐτῶν
ἀναφῆναι: ἐν ταῖς χρόνις Ἀνδρονίμου τοῦ παλαμολόγου ἡμῶν

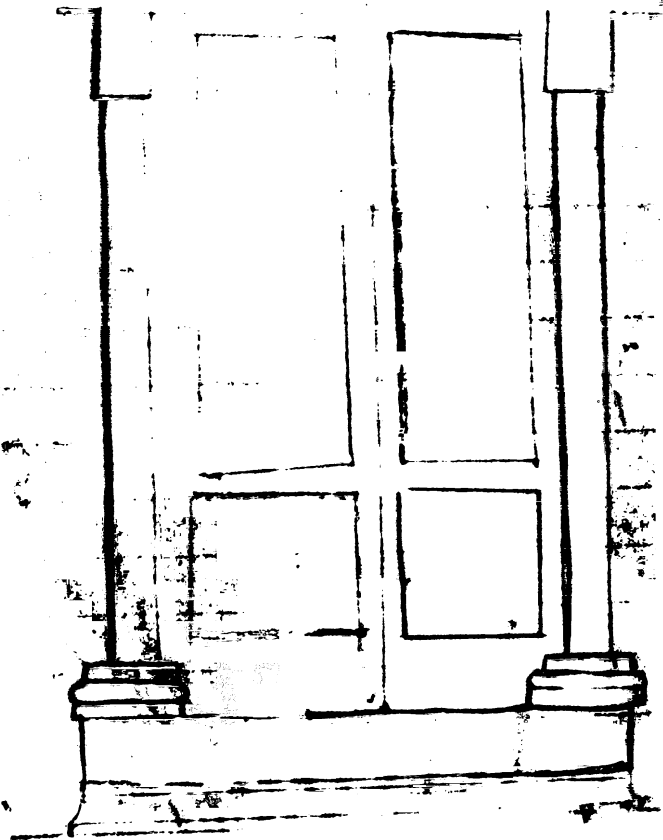
[Handwritten scribbles]

[Handwritten signature]

Επιμελὴ
9/2/1905

5/15

Στρογγυλὴ.

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

15. Ειδικαι περιπτώσεις μεταθέσεων.

α) Μεταξύ 'Αθηνών—Πειραιώς και περιχώρων (εις τὸ τέλος ἐδ. 3, ἀρθ. 73, Α.Ν. 2180)40, προσθήκη ἀρθ. 10, Α. Ν. 951)46).

*'Εκπαιδευτικοί λειτουργοί, υπηρετούντες εις σχολεία τῆς τῶς Διοικήσεως Πρωτευούσης και ἐπιθυμοῦντες νὰ μετατεθῶσιν ἐκ τῶν περιφερειῶν Πειραιῶς εις τὰς τῶν 'Αθηνῶν και τὸν Πειραιῶν—μετατίθενται τῇ αἰτήσεϊ των (1)—δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου και ἐντός των προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἐνεργοῦνται αἱ μεταθέσεις ἀπὸ περιφερείας Α.Ε.Σ.Σ.Ε. εις ἑτέραν τοιαύτην».

ΣΗΜ. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις ὑποβάλλονται μέχρι τέλους Ἀπριλίου, αἱ δὲ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκπαιδ. Σ)λίου ἐκδίδονται μέχρι τέλους Μαΐου (ἀρθ. 68, Α.Ν. 2180)40).

β) Εἰς Πρότυπα Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν (ἐδ. 3, ἀρθ. 9, Ν. 5802)33, ὡς ἀντικατεστάθη ἐν ἀρχῇ δι' ἀρθ. 30, Α.Ν. 1297)38) (βλ. και ἀρθ. 7, Ν. Δ. 15)16.10.35 ΦΕΚ 473 τ. Α').

«Εἰς τὰ πρότυπα δημοτικὰ σχολεία τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν μετατίθενται δημ)λοιοι—κατὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Δ)τοῦ Π. Ἀκαδημίας και τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σ)λίου. Οὗτοι, μὴ δικαιούμενοι νὰ διδάσκουν ἐκτός τοῦ σχολείου—παράμεινον ἐν τῷ προτύπῳ καθ' ἄλλας τὰς ἐργασίμους ὥρας, μετέχοντες τῆς σχολικῆς ζωῆς και τῶν διδακτικῶν συνεβριῶν.—Μετατίθενται

Προκειμένου περὶ μεταθέσεως ἐκ σχολείου ὑπαγομένου εἰς τὴν περιφέρειαν ἑτέρου Α.Ε.Σ.—αὕτη ἐνεργεῖται δι' Ὑπουργικῆς πράξεως, κατὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Δ)τοῦ Π. Ἀκαδημίας και τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σ)λίου. Οὗτοι, μὴ δικαιούμενοι νὰ διδάσκουν ἐκτός τοῦ σχολείου—παράμεινον ἐν τῷ προτύπῳ καθ' ἄλλας τὰς ἐργασίμους ὥρας, μετέχοντες τῆς σχολικῆς ζωῆς και τῶν διδακτικῶν συνεβριῶν.—Μετατίθενται

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

Επισημαίνεται ότι η μεταθέσις τού Πινάκου...

β'. Εἰς πρότυπα δημοτικὰ σχολεία παντὸς τύπου. γ'. Μεταθέσεις ἐγγύμων ἐκπαιδ. ὅταν διὰ ταύτης χάνεται ἡ ἐγκατάστασις τῶν συζύγων εἰς τὴν αὐτὴν δ' Μεταθέσεις ἱερῶν διδ)λιῶν εἰς συνοικισμοὺς κατὰ 1.000 κ., ἐφ' ὅσον πρόκειται ν' ἀσκήσουν και καθήκοντι μερίου εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τούτους.

18 Μεταθέσεις δημοδιδασκάλων διὰ πινάκων εἰς Δ)τοῦ Π. Ἀκαδημίας τῶς Δ)σεως Πρωτευούσης, Ἑθνικῆς, Ἡρακλείου, Κρήτης, Κερκύρας, Ἰωαννίνων, Πατρῶν.

(τὸ ἐδ. 2, ἀρθ. 8, Ν. 4153)29 (συμπληρωμένον δι' ἀρθ. 5341)32) - ἐτροποποιήθη ὑπ' ἀρθ. 31, Α.Ν. 1297)38 ὡς

Τὰ Ἐποπτικὰ Σ)λία Στοιχ. Ἐκπ)σεως — συνῆν ἐντός τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐκάστου ἔτους και λαμβάνουσι τὰς περιελθούσας εἰς τοὺς οἰκείους Ἐπιθεωρητικὰς τῆς περιφέρειας των περὶ μεταθέσεως των εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεία — ἐκ τῶν λειτουργούντων εἰς τὴν περιφ. Δ)σεως Πρωτευούσης και Θεσσαλονικῆς, κατὰ τῆς ΚΑ τῶν ἐκ τούτων δικαιουμένων πρὸς μεταθεσιν, καθ' ἃς ἐνεργεῖται ἡ μεταθέσις, τῆς τοιαύτης πρὸς τῶν αἰτιολογούμενης ἀνταυτικῶς· ἐκ τῆς εὐδ)μονίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αἰτούντος και τοῦ βαθμοῦ ταύτης

(1) Ἡ σύγκρισις τῆς εὐδ)μονίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αἰτούντος διὰ τοὺς ΠΙΝΑΚΑΣ — εἶναι ὑπόθεσις ἰσῶν διασχερῶν. Ἀναγκαῖον εἶναι χρῆσις ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ δι' ὁρίμων (1-25) βάσει τῆς χαρακτηριστικῶν. Ἡμεῖς ἐκῆνισαν χρῆσιν τῆς ὁμοίας διασχερῶν ὁδοῦν κατωτέρω :

Table with columns: Βαθμολογικὴ κλίμαξ διδασκάλων, ὡς πρὸς τὴν, 5, 4, 3, 2. Rows: Α' Γενικὴν μόρφωσιν, Β' Διδακτικὴν ἱκανότητα, Γ' Διοικητικὴν ἱκανότητα, Δ' Φιλοπονίαν.

ΑΓ. ΟΡ. 4

3.1

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

Τίτλος "Κρίσις περί των Χρυσοβαϊβίων εκδ. Dölger 1948"
Χειρόγραφο του αδελφού του Ε. Καρίτζη
Τίτλος "Ο. Θεοδώρου του Αγίου Όρους υπό το φως της
επιστήμης"

(φ. 23)

Δημοσίωση ~~Αντι~~ Βιβλιοθήκη σε συνεκτικές
από τμή () σ. υ.ε

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΩΝ ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΩΝ

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΜΟΥΓΟΥΛΙΩΝ (ΜΟΥΧΛΙΟ)

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΑ τινα ἐκ τῶν μέχρις ἡμῶν περιωθέντων καὶ φιλασσομένων ἐν ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς τοῦ Ἀγιωνύμου Ὄρους ἢ καὶ ἄλλοι ἄλλοι δὲν εἶναι γνήσια, παρ' ὅλην τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἀπαιτεῖται δὲ ἐπιστήμη καὶ πείρα μικρὰ πρὸς διαπίστωσιν τῆς γνησιότητος ἢ τῆς νοθείας τοῦ ἐξεταζομένου χρυσοβούλλου. Τριοῦτον εἶναι τὸ χρυσοβούλλον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ὀλυμπιωτίσσης, περὶ τοῦ ὁποῖου πραγματεύομαι ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τεύχει τοῦ «Byzantinische Zeitschrift» 1929-30 σελ. 166· ὡραῖον δὲ δείγμα νοθευθέντος χρυσοβούλλου, παρουσιάζοντος ὁμοῦς τελείαν μορφήν γνησίου, παραθέτει ὁ διαπρεπὴς διπλωματολόγος κ. Frang Dölger, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ φιλοπονηθείσῃ θαυμασιῇ συλλογῇ χρυσοβούλλων καὶ ἑτέρων αὐτοκρατορικῶν ἐγγράφων (Fr. Dölger Facsimiles Byzantinischer Kaiserurkunden, München, 1931, Πίναξ XII, ἀριθμ. 28).

Ἄλλὰ δὲν δυσκολεῖόμεθα ἡμεῖς μόνον σήμερον μετὰ πάροδον τόσων αἰώνων νὰ ἐκφράσωμεν ἀνεπιφύλακτον γνώμην, ἐξετάζοντες χρυσοβούλλων. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ χρυσοβούλλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερᾶς Μονῆς τῶν Μουγουλίων (Μουχλιό) δεικνύει περιτράνωσ δι πλείσται νοθεῖαι ἐνωρίτατα συνετελέσθησαν, μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ ἐντελείας καὶ ἐπιτηδειότητος, ὥστε ἡ ἐξελεγχίς τῆς γνησιότητος δὲν ἦτο εὐκόλος οὐδ' εἰς αὐτοὺς τοὺς συγχρόνους, κατὰ τὴν Βυζαντινὴν περίοδον.

Τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ χρυσοβούλλου τούτου κατὰ πλάτος ἐκτίθενται ἐν τῇ συνοδικῇ Πράξει (1) τοῦ 1351 μηνὸς Ὀκτωβρίου, Ἰνδικτικῶνος πέμπτῃς, ἐπὶ τῆς πρώτης Πατριαρχείας Καλλίστου τοῦ Α' (1350-54 1355-63).

Ἐκ τῆς Πράξεως ταύτης πληροφορούμεθα δι ἡ ἱερὰ Μονὴ τῶν Μουγουλίων ἰδρύθη περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ὑπὸ τῆς Μαρίας Παλαιο-

(1) Ἡ Πράξις αὕτη, ἣτις ἔφερε δι' ἐρυθρᾶς μελάνης τὴν ὑπογραφὴν Καλλίστου τοῦ Α', ἐδημοσιεύθη ἐν τοῖς «Acta Patriarchatus, Micslosich-Müller», T. A. σελ. 312-317.

Λορίνα, γυνική, θυγατέρα, τοῦ Αυτοκράτορος, Μιχαὴλ Πατριάρχου (1261-1272), ἦτις τὸ ἐκ τοῦ γάμου τῆς, μετα τοῦ Μιχαὴλ Λορίνου Ἀσασί, Ἀσασίνα τῶν Μοναχῶν ἐκαλεῖται. Ἀλλ' ἡ περιουσία τῆς μέρος σοφομένη ἐκαλεῖται τοῦ Μοναχῶν εἶναι κατὰ ἀρχαιοτέρα, ἐπειδὴ μισομένη πρότερον τῆς Θεομήτορος, τῆς Παναγιωτίσσης, Ἐπισκοπῆς ἀμόνον αὐτὴν ἢ Ἀσασίνα τῶν Μοναχῶν, ἡδύρας καὶ ἐστῆρας περιουσιμαίην τὸν ἐκείθεν τῶν τῆς Παναγιωτίσσης καὶ Θεομήτορος τῆς Παναγιωτίσσης, μόνον δὲ ταυτὸν, κατοικεῖται τῶν μοναχῶν οὐκ ἄλλα αὐτὴ ἀνήγαγε, ἀλλὰ καὶ ἐκ βαδρῶν ἀνεκίονε. (2)

Πρὸς συντήρησιν τῆς Μονῆς, ταύτης ἢ περι τῆς ὁ λόγος, περιήγαγε ἀγέρωσιν ὀλοκλήρον τὴν περιουσίαν αὐτῆς, ἀποδοῦν ἐξ ἑαυτῆς καὶ τὴν Μονὴν καὶ τὴν Θετὴν αὐτῆς, θυγατέρα Θεοδώρου τὴν Ἀρμενικὴν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ αυτοκράτορος, οὗτος τὴν μὲν Θεοδώρου συνέταξε μετὰ τοῦ συγγενοῦ τοῦ Ἰουακίου Παλαιολόγου τοῦ Ἀσάνη, τὴν δὲ Ἐπισκοπείαν τῆς Μονῆς ἀπέθηκεν εἰς τὴν Θεοδώρου Ἀποθανούσης, δὲ τῆς Θεοδώρου μετ' οὐ πολὺ υἱαυδός, ὁ Ἰουακίος κατέφθασεν καὶ ἐπέτερε τὴν ἔκδοσιν χρυσοβούλλου αυτοκρατορικοῦ, ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν τὴν ἐπισκοπείαν τῆς Μονῆς. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐξεμεταλλεύθη ἀγρίως τὴν Μονήν, ὅχι μόνον πλεῖστα δόματα τῆς Μονῆς ἐαυτερίζθη, ὅχι μόνον ἐνέμετο ἀπείρους τὰς προσόδους τῆς Μονῆς, εἰ, τρόπον ὅσπερ γὰρ περιέλθουν εἰς τελείαν εἰδειαν αἱ μοναχῶν καὶ γὰρ ἐπίσταται μυρίας στερήσεις, ὅχι μόνον τὴν κατεβίονε μὲν χρῆν δυσβάστακτα, ἀλλὰ καὶ κατεχάλασε μὲν δ' ἀφορα ἀνώγει οὐκ ἄλλα τοῦ μοναστηρίου καὶ τὴν τούτων ὕλην εἰσήξεν εἰς περιποίησιν τῶν ἑαυτοῦ οὐκ ἄλλα.

Εἰς ἐπίμετρον ἀποθήσασιν διέθεκε τὰ τῆς Μονῆς ὡς ἴδιον τιμῆριον, τὰ μὲν κτήματα τῆς Μονῆς δούξ τῷ ἐξ ἑτέρου γάμου τῷ τοῦ Ἀνδρονίκου τῷ Ἀσάνη, τὴν δὲ ἐπιτροπείαν, ἢ μᾶλλον εἶπεν τὴν ἐπιτροπείαν τῆς Μονῆς εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Εὐρήνην Ἀσασίαν τὴν Φιλανθρωπικήν.

Τότε αἱ μοναχῶν κατεξάνεσθαι καὶ ἀνηρέθησαν πρὸς τὸν Αυτοκράτορα, οὗτος δὲ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐλανευλιμμένως προσεκύλησε τὴν Ἀσασίαν ἐνώπιόν τῆς, ὅπως ἀπολογηθῆ, ἀλλ' αὐτὴ ἐκώφερε πρὸς τὰς προσκλήσεις ταύτας. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον αὐτὸ τοῦτο τὸ Αυτοκρατορικὸν χρυσοβούλλον, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἐνέμετο τὴν Μονήν. Τότε συνέβη κατὰ ἀνάλογον μὲν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ χρυσοβούλλου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χιλιαδαρίου, ἥτις ἀπησχόλησε τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον.

(2) Ἐνθα ἀνωτέρω σελ. 313.

2

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Παύλου παρεπονέθη εἰς τὴν ἱερὰν Κοινότητα διὰ τὴν ἱερὰ Μονὴ Χιλιαναρίου νέμεται κτήματα ἀνήκοντα εἰς αὐτήν· ἡ δὲ τελευταία αὕτη παρουσίασε χρυσόβουλλον τοῦ Σέρβου Τσάρου Στεφάνου Δουσαν ἐκδοθὲν τῷ 1348 δυνάμει τοῦ ὁποίου κατεῖχε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα. Ἡ ἱερὰ Κοινότης ἀναγνώσασα τὸ χρυσοβούλλον ἐπισταμένως καὶ κατανοήσασα τὰς τεχνικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐξέλεξις τῆς γνησιότητος χρυσοβούλλου, ἔχοντας ἄλλως τε ἀρίστην καὶ ἀρίαν ἐμφάνισιν, παρέπεμψε τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ εἰς ἐπιτροπὴν ἐξ ἐμπειρογνημόνων (3).

Ἀπολύτως τὸ ἴδιον συνέβη καὶ τότε κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ 1351, μοιολογί τὸ χρυσόβουλλον σχετικῶς ἦτο πρόσφατον. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀνέγνωσε τὸ χρυσόβουλλον τῆς Ἀσάννας, ἐσχημάτισεν ὑπονοίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν γνησιότητα αὐτοῦ καὶ παρέπεμψεν αὐτὸ εἰς εἰδικούς πρὸς ἐξέτασιν : «ἀναγνώσθην καὶ ἐξετάσας θεοθέην». Τότε δὲ μόνον διεπιστώθη ἡ νοθεία «εὐρηται οὐχ ὡς προέβη τὴν ἀρχὴν, καὶ οὐχ ὡς ἔδει, μεταποιηθὲν καὶ μὴ τῆς ἀληθείας ἐχόμενον».

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ νοθεία ἐγένετο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐχὶ ὀλο κληρωματικῶς, ἀλλ' ἐν μέρει. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ αἷτιον τῆς δυσχερείας ἣν παρουσιάζει ἡ ἐξέλεξις τῆς γνησιότητος τῶν τοιούτων χρυσοβούλλων. Δηλαδή ἐπῆρχε τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ γνησίου χρυσοβούλλου μεθ' ὀλολήφου τῆς μορφῆς τῆς διατυπώσεως καὶ τῆς φρασσεολογίας αὐτοῦ· ὑπῆρχεν ἡ χρυσὴ σφραγίς, ἡ μήρυνθος κ.τ.λ. ἐπιλοτεχνεῖτο λοιπὸν ἐπιμελημένον ἀντίγραφο, ἔστιν, εἰς ὃ προσετίθεντο νέοι ὄροι μὴ υπάρχοντες ἐν τῷ ἀρχικῷ ἐπομένως ἡ νοθεία ἐγένετο ἐν μέρει. Ἡ συνοδικὴ Πράξις, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὸ χρυσόβουλλον τῆς Ἀσάννας λέγει τὰ ἐξῆς ἐπὶ λέξει : «καὶ τοῦ τοιούτου σπιτοῦ χρυσοβούλλου μετὰ ἐξετάσεως ἀκριβοῦς ἀναφαιέντος μεταποιημένου ἐν μέρει». Τὸ δὲ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἐν προκειμένῳ ἡ παραποίησης εἶναι ἐκεῖνο δι' οὗ ἐπειρέετο δῆθεν αὕτη αὕτη ἡ ἐπικαρπία τῆς Μονῆς καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς καὶ εἰς τὸν κάτοχον τοῦ χρυσοβούλλου Ἰσακίον Παλαιολόγον τὸν Ἀσάνην καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἐφεξῆς : «ἐν οἷς τὴν τοῦ μοναστηρίου παρακομπὴν καταδούλωσιν ἐποιεῖτο καὶ πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ ῥηθέντος Πανυπερσεβάσιου (τοῦ Ἰσακίου) καὶ καθεξῆς ὡσαύτως πρὸς τοὺς ἐξ ἐκείνων παῖδας καὶ διαδόχους». Διὰ τῆς μερικῆς ταύτης προσθήκης δηλοῦται μετέτρέετο ἡ Μονὴ καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς εἰς αὐτόχρομα οἰκογενειακῶν τιμᾶριον.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(3) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη καθιερώθη ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων : Πρωτεπιστάτης Γέροντος Εὐλόγιος Κουφίλλης, Ἀθανάσιος Παντοκρατορινός, Μιχαὴλ Λάσκαρις καὶ Ἰωάννης Παπαδόπουλος, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ
 ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ ΜΟΝΙΜΕ ΚΑΤΑΜΕ
 ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου καὶ ἑταίου)

Ἡ Ἑρησιεύς λοιπὸν καὶ ἡ παιδεία, ἡ θεία διδασκαλία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ὁ Χριστιανισμὸς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐκ παραλλήλου καὶ ἐνερμυνῶς θδεύοντα, κτειροῦνται καὶ προπαρασκευάζουν τὰ μεγάλα ἐκείνα πνεύματα τῶν Μεγάλων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, ἅτινα ἐμελλὸν διὰ τῆς Θεσπεσίας γλώσσης τοῦ Πλάτωνος νὰ μεταστοιχειώσωσι τὴν Οὐρανὸν καὶ τὴν ἔσω σφίραν καὶ νὰ ἐξισχύσωσι «καταλαβέσθαι τὴν πλάτην καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος» (1) τῶν δογμάτων τῆς πίστεως τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἄνευ τῆς τοιαύτης προπαρασκευῆς, διὰ τῆς Οὐραθεν φιλοσοφίας, ὅτε Ὀριγένης ὁ ἀνεδεικνύοντο, ὅτε Ἀθανάσιος ὁ ἐνεφανίζοντο, ὅτε Κίριλλοι ὁ ἐδημιουργοῦντο, ὅτε Βασίλειοι, ὅτε Γρηγόριοι, ὅτε Χρυσόστομοι ὁ ἀνεπαύοντο εἰς τὸ στερῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦτο σήμερον ἡ χορεία τῶν Μεγάλων Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, προεξαρχόντων τῶν τριῶν Μεγίστων Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν μεγάλων τούτων τῆς Τριάδος προμάχων καὶ τῆς πίστεως ὑπερκαπιστῶν καλοῦσιν εἰς ἐστίασιν πανηγυρικὴν τὴν ἐξουθεν σεμνὴν πλειάδα τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Πυθαγόρου, τοῦ Ἀναξαγόρου, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τῶν ἱεροφαντῶν τούτων τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἐξόχων καλλιτεχνῶν τῶν ἀθανάτων μνημείων τῆς ἑλληνικῆς διανοίας. Διὰ τοῦτο βλέπομεν αὐτοὺς σήμερον νοερῶς παρισταμένους εἰς τὴν πανηγυρικὴν τράπεζαν τῆς πνευματικῆς ταύτης πανδαισίας. Καὶ τὸν μὲν Ὀμηρον ἰμματομένως εὐσεβοῦντα καὶ ἀπὸ Θεοῦ ἀρχόμενον, εἰς ἀμφοτέρα τὰ ἀθάνατα αὐτοῦ ἐπη-

(1) Ἐφεσ. 3, 18.

Ανωνύμων

- 1) Ε' 1382, σ. 66
- 2) 1414 σ. 68
- 3) Α' 1416, σ. 73
- 4) Δεσφύ 1417, σ. 84

OP. 4
22

- 1) Αγγλ. 1082, σ. 25, 1092; #
- 2) 1086 σ. 28 1107; 558
- 3) Μιχαήλ, 1263 σ. 31
- 4) Ανδρόνικος Β', 1319, σ. 59
- 5) Δεσφύ II, 1429 σ. 87
- 6) Ιωάννου Ε' αποστολή 1370 & 1385 σ. 148
- 7) Παράδοξος απογραφή Κων. Πρωτ. 1321 σ. 170
- 8) Γραμμάτων απογραφή Δημ. Πρωτ. 1355 σ. 220
- 9) Συγγραμμάτων απογραφή 1367 σ. 223
- 10) " Μικρογράφων 1565 σ. 233
- 11) " Ηοαίτ 1330 σ. 250
- 12) Γραμμάτων " " σ. 257 σ. 8
- 13) Πρωτ. Αλεξ. Κομ. Μαυρίδα 1374 σ. 258
- 14) " Δημ. Τσίφρη 1392 σ. 310
- 15) Σερ. Δουσαν 1347, σ. 336
- 16) Σερ. Θύριση 1348, σ. 339

24, σ. 28

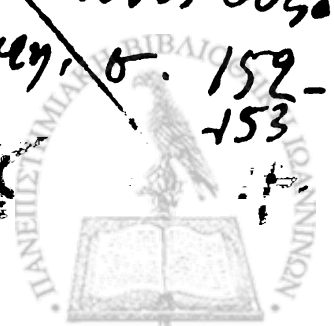
Κυριακή

Περί της νύκτος του Καρπ. του
 Ρουίλλαρδου επί εγγράφων et Μετ
 letre, de l'ordonnance de Guillaume
 Rouillard episcopus in li' de
 ordonnance. 152-153
 συντάχθηκε in Ρουέν, σ. 152-153

20-24

35, 16 εγγρ.

21-24

TANETITHMION AΘHNON

Αριθ. Δικτ.

1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

Το πρώτο βιβλίο... 4
... 2-3...
... 8... 3

26, 27
19... 23, 25

... 5...
... 1, 52,
... 2...

Πρωτοβιβλία
... 34...

...
...

...
...
... 47, 48, 50, 51, 52,

...
... 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 (μυστ)
... 65 (αποκρ)

... 126
... 130
... 64

...
...
...

...
...
... 53 ...

...
...
... 35, 36, 37 ...

...
...
... 59 ...

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθ. Διευκ. ...

...
...
... 198

Zehner 1816, 1885.
 Zehner C.E. Ctr. 1839.
 Zehner C.m. Karl. 1908.
 Zehner S. 1873.
 Zehner 1895.
 Zehner B. 1664.
 Zehnerheim Jgs Fr. 1826.
 Zehner K. 1903.
 Ζεζμωρ (βλ. Σαλομωρ)
 Zehner 1896.
 Zehner 1927.
 Zehner Em 1900.
 Zehner 1927.
 Zehner al-Hara ri 1858.
 Zehner 1861.
 Zehner Alb. 1903.
 Zehner 1877.
 Zehner ö. 1912, 1913.
 Zehner Ern. 1929.
 Zehner H. 1874.
 Zehner 1891, 1893, 1911.
 Zehner-Burigle 1751.
 Zehner T.J. Jgs 1763.
 Zehner 1801.
 Zehner C.A. 1821.
 Zehner 1710.
 Zehner Dr. 1844, 1845.
 Zehner O. 1774.
 Zehner de-Kertiduit Raymond 1890.
 Ζεζμωρ, I. B. 1910, 1911, 1923, 1927, 1929, 1931, 1932, 1954.
 Zehner A. 1895. 10 10
 Ζεζμωρ 1888.
 Ζεζμωρ 1914.
 Ζεζμωρ II. 1849.
 Zehner Paul 1924, 1925. 10 10
 Zehner M. 1927. 10
 Zehner An.r. 1935.
 Zehner Karl 1857, 1908, 1912, 1913, 1921, 1922, 1923, 1927, 1928.
 Zehner-Zehner H. 1907-1909. 10 10
 Ζεζμωρ 1857, 1928.
 Zehner-Paol 1922.
 Zehner H. 1888.
 Zehner 1725.
 Zehner I. D. 1817, 1871.
 Zehner C.H. 1800, 1842, 1843.
 Zehner ö. 1872, 1845, 1914.
 Zehner-Kerin 1928.

A.

ST
ST

Π. ΟΡ. 4

25

24 ὡς καὶ ἄλλα, τοῖς Βυζαντινοῖς κατὰ τὴν ἰουδαίων χρυσοβούζια. Τὴν φράση
 ναῖνα συνταραγμένα ἔγγισσι, καὶ ἔχουσι Σερβιστὶ τὴν ἑπιγραφήν μου
 τον τοῦ ἡγμένου καὶ τὴν ἐν τῷ κεμένω λέξιν СЛОБО (= λόγος) καὶ τὴν
 ἡμερομηνίαν. Αἱ ἀπομνημονεύματα διὰ παλαιὰς μετρήσεις δυσάνου διωνυ-
 σφραγίδος εἶναι μετρίαι, ὡς τὸ τοῖς μέτροις ^{ἡμερομηνία} ἐπιχρυσόσθαι ^(ἡμερομηνία) διηγήθη ἡμερο-
 βούζια ἐν Δουσαίνης ἢ Ἰουδαϊκῶς κτηνῶν. φέρουσι τὸ αἰσολώσιωμα
 αὐτῶν καὶ μιᾶς μὲν ὄψεως τοῦ βασιλέως μετὰ σταυροῦ καὶ ἐνώπιον αὐ-
 τῶν τὴν κρυπτογράφωσαν Διόφανον. ἐξ ὧστας σχεδὸν τὰς μονάδας
 ὠρῆσαι ἑπίσημα ἐπιγραφαὶ τοῦ ἐν ἔτει 1346 ὑπὸ τοῦ Δουσαίνης ἀσπ.
 Ἰουδαϊκῶς χρυσοβούζιον, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ἐπισημῶς τὰ ἐκονόμια
 τοῦ ἀγίου Ἐρμού καὶ ἀσποδύεται τὴν αἰτίαν τῆς πατρῴας "ἵνα μηδὲν ἡμε-
 ρομηνόσθαι ἡμερομηνία τοῦ βασιλέως καὶ ἰουδαϊκῶν μετρήσεων, μετρησιμῶνται,
 εἰ ἡμερομηνία τοῦ τοῦ ὀνόμα, ἔλα τὸ τὴν κραδόντος ἡμεῖς", ἀσποδοῦσαι
 καὶ τὰ μαλακηνόσθαι μετρήματα "ἐξέμενοι δὲ καὶ οἱ παχδέτες εἰς
 τὰ μετρήματα καὶ μοναστηρίων Σέρβοι, καὶ οὐδὲν τοῦ δουρατὶ ἡμερῶν
 καὶ ἐξ αὐτῶν οἱ Σέρβοι ἢ ἄλλοι φέρουσι τὴν κραδόντος μου"

Ὁ Δουσαίνης τοῦτο ἔγγραφο ἐπισημοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Ἀρμιάδιου
 Βυζαντινοῦ ἐν "Γρηγ. Παροιμίαις" ἐτ. Γ' σ. 331-333, οὗ τὴ ἀρχὴ: "Μεμεμῶσαι τὰ
 ἄλλα καὶ ὡς τὰ μὲν ἡμερομηνία πάντες ὡς τὴν χρυσὴν τοῦ ὁσίου Χριστιανοῦς". ἐν τῇ
 ἐκ. Εὐαγγελίου Κοιμίσια Μαριάνου, τὰ χρυσοβούζια τῶν ἡγεμόνων τῆς Μοχόβλαχίας,
 καὶ τοῦ ὀνόματι Ἰωάννης (ἐξ ἐπισημῶν Σπυρίδωνος Λάριου, ἀθήναι 1933, 3, σ.
 σ. 223-33 καὶ ἰδιωτικῶς).

σημ. (σ. 88) λέγεται ὅτι ὁ "Δουσαίνης ἑπισημοποιεῖται τὸν αὐτὸν μεταφραστικὸν ἡμερομηνίας
 ἐπισημῶν, ἐξ ἧς ὁσίου τὴν διὰ τὸ ὄνομα καὶ ἐπισημῶν αὐτῶν ἡμερομηνία ἐπισημοποιεῖται
 τὴν αἰσολώσιω καὶ τὴν αὐτῶν καὶ αὐτομνημονεύματα τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῶν ἡ-
 σοδῶν. Ὁ μακρ. ἡμερομηνία ἀναφέρεται καὶ δύο χρυσοβούζια, ἡμερομηνία ἐν τῇ
 τοῖς Actes de Chilandar ὅπου ἀναφέρεται. Σημειώσιον δ' οὗ πάλιν χρυσοβούζια
 ὡς τὸ τοῦ Δουσαίνης εἶναι ὡς τὸ (βλ. Actes op. 136 Α37 σ. 284, 287).
 ἡμερομηνία τοῦ ὀνόματι ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν. ἡμερομηνία καὶ ἡμερομηνία. ὡς τὸ
 ὄνομα ἐπισημῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἄλλοι οἱ ἡμερομηνία τοῦ Σερβίου ἐπισημοποιεῖται.
 τὰ οὗτοι (βλ. Κυριακίδης, ἐπισημῶν σ. 341, 343, 534, 550ς, 558ε.).

3 Ὁ Πατριάρχης οὐλοῦσθαι τὸν Ἰ. Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν Σερβίαν καὶ φέρουσι ὡς τὸ ὄνομα καὶ ἡμερομηνία
 καὶ οὗτοι ὡς τὸ ὄνομα αὐτομνημονεύματα. ἡμερομηνία ἐπισημῶν τὸ ὄνομα, διὸ οὗ
 καὶ ὡς τὸ ὄνομα αὐτομνημονεύματα τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄνομα. ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν
 ἡμερομηνία ἐπισημῶν αὐτομνημονεύματα τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄνομα. ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν
 1. ὡς τὸ ὄνομα ἀναφέρεται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοβόλου (ἡμερομηνία. Heineberg σ. 65-66) διὸ καὶ
 μετὰ αὐτῶν καὶ ὡς τὸ ὄνομα βασιλέως. ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν διὰ τὸ ὄνομα ἐπισημῶν.
 ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν καὶ ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν. ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν.
 2. Βλ. τὸ ὄνομα ἐπισημῶν τοῦ ὄνομα ἐπισημῶν ἀπομνημονεύματα, ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν Städte
 und Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
 ἐν αὐτῶν καὶ Βυζαντινῶν καὶ ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν καὶ τὸ ὄνομα ἐπισημῶν ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν
 Περσῶν. ὡς τὸ ὄνομα ἐπισημῶν σ. 46.

ΑΓ. ΟΡ. 4

3.2.5 Ν

Τύπος Α919. Ανθ. Κλασσική Πλατ. Άν. Βασιλείου κ. Α. Αρσεν. Αμίν. 829

Σερβου δεσποτού θυριά οι άρχοντες λέγονται "μεγαλάδες κ σουπαναίοι". εν
 διμασιν της Μακεδονίας κ θράκης κ άλλοι σύγχρονοι του Συρζιάνου τεγοφρών.
 ται ούλην (β. Κυριακίδου, έδη άνωτ. σ. 341, 343, 534, 5505, 558ε.).

3 ο Παπαρρηγόπουλος διμυρί τον J. Καντακουζηνόν κ τον Συρζιάνου κ φίλος σουφάης κ γν.
 ναίους στρατηγόν τον νιόν αϊλακίτορος. έσημειωσαν διά την μεταγωγή του όνοματος, διότι ο
 έλλη ιστορικός έυλαβανι τώ Συρζι κ το φραγκ. βίε " κ ή σίνδης προσήθησα τώ έλλη ανατολή έ. κ. κ.

1. κ ή φρουρίον αναφερται κ νιόν του Αιμοπολίτου (Χρον. ουγγ. Heiberg σ. 65-66) διο κ
 μετά άμεσα παρατήρησιν νιόν του βασιλέως. ένάτων έτην έκτα διὰ οι υαλοποιί τσαν κινδύη
 νιαυ κ κιν κωρίον κ φραγκοί κ μοχί Ρεντίχης, επί της Πελοπό σι. σου κ το όνομα Ρεντινα.
 2 βλ. το άραιον βιβλίον του νά αλβανικ άρχοντοκωτις χαμπρού αλβανολογικ Städte
 und Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
 εν άρχιν κ Βιραρίον κάρ' αλβανικ κ νύ ο φραγκικ λέγει "μεγαλή" (sic) κ.
 Περιγραφή: Βενετράδων κη σ. 46.

100
Σερβου δεσποτότου θυριά οι άρχοντες λέγονται "κεφαλάδες η σουπαναίδοι". εντός
διεμασιν της Μακεδονίας η θράκης η άλλοι σύγχρονοι του Σιργιάνου τετραρχήν.
Ζαι ούλη (βλ. Κυριακίδου, έδ άνωτ. σ. 341, 343, 534, 5505, 558έ.).

3 ο Παπαρρηγόπουλος διηκεί τον J. Καντακουζηνόν η τον Σιργιάνου η φίλην σπουδαίη η γη.
ναιούς στρατηγόν τον νιόν αϊλαράτορος. έσμεν αναφαν διά την μεταγωγή του όνοματος, διότι ο
έλλη ιστορικός ειλλαμβάνει τή Σιργί η το φραγκ. βίε " η σίνδης προσθήρημα ται η θανάτου" ε.σ.α.
1. η φρουρίον αναφερεται η νιού του Αμροπολίτα (χρον. συγγ. Heiberg σ. 65-66). διο η
μετά άγίνα παραλήθη νιού του βασιλέως. έναντων έμφυλτα διαρι οι ναιονοι θοαν έμυδρα.
2. βλ. το πρώιον βιβλίον του νε αλβανιν εθνοφρονήντις λαμπρού αλβανολογ Städt
und Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
η αλβανία η Βερατίου κατ' αλβανίδων η νη ο φροεβις λεγεται "κεφαλή" (sic) η
Περιγραφή. Βεζιγράδων ηη σ. 46.

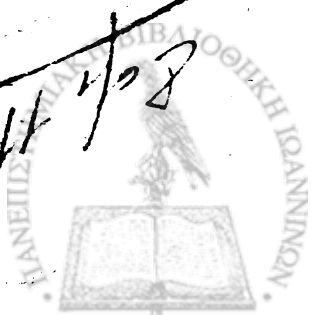
...και παραδειγματι επιπλεον εκδηλωνουν ομοιοτητα
μεταξυ των επιγραφων αυτων και των επιγραφων
της Σαλαμινης 147, 6-157.

Η επιγραφή αυτή (ταύτη) είναι το ίδιο (ως προς το
σημασιολογικό) με την επιγραφή της Σαλαμινης 147, 6-157, με
την οποία η επιγραφή της Σαλαμινης 147, 6-157, είναι
επιφανώς συγγενής. Η επιγραφή αυτή είναι το ίδιο (ως προς το
σημασιολογικό) με την επιγραφή της Σαλαμινης 147, 6-157, με
την οποία η επιγραφή της Σαλαμινης 147, 6-157, είναι
επιφανώς συγγενής.

Η επιγραφή αυτή (ταύτη) είναι το ίδιο (ως προς το
σημασιολογικό) με την επιγραφή της Σαλαμινης 147, 6-157, με
την οποία η επιγραφή της Σαλαμινης 147, 6-157, είναι
επιφανώς συγγενής.

108

147/8

Σερβου δεσποτού Θυμιά οι άρχοντες λέγονται "μεγαλάδες η ζουπαναίοι". εντός
όριμων της Μακεδονίας η Θράκης η άλλοι σύγχρονοι του Σιργιάνου τετραρχούν.
Ζαι ούλη (βλ. Κυριακίδης, ενδ. άντ. σ. 341, 343, 534, 550ς, 558ε.).

3 ο Παπαρρηγόπουλος δηλοεί τον J. Καντακουζηνόν η τον Σιργιάνου η φίλον σπουδαίον η γη-
ναίους στρατηγόν τόνιον αεικαίτορος. Εσμεν αναφανδία την καταγωγή του ονόματος, διότι ο
έλλη ιστορικός αλαμβάνει τή Σηρ η η τή φρακ. βίε " η σίνδης προσθήκη τού η θανάτου ε. κ. ε.
η φρουρίοι αναφέρεται η νύσσ του Αιτωπολίτα (χρον. συγγ. Heiberg σ. 65-66). διό η
μετά άγία καταγωγή νύσσ του βασιλέως. εν τούτοις άμφότες διατι οι υαλοιοι ζουανείδης.
η άρχη ην κωρίον η φημι νύσσ ησ Μαχί Ρενίχης, ίσκι ην Πηδόν σ. ζουου τού ονομα Ρενίχης.
βλ. το άραιο άθμιον του νε αλβανιν άπορονήσους χαμπαού άλβανολογ Städt
und Burgen albanien haupt sächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
η άρχη η Βεραρίων ματ' άλεούδων η νύ ο φουρεδης ηγεται "μεγαλή" (sic) η.
η φημι νύσσ ησ Μαχί Ρενίχης, ίσκι ην Πηδόν σ. ζουου τού ονομα Ρενίχης.

ΚΑΝΝΙΝΟΝ

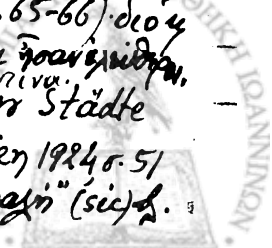
στ 17 το 11 αυτών. Ρωμαιοί των Σκοπιών από την Αρτία
 Σκοπιών μαζί με την Αρτία και Σκοπιών από τους Ρωμαιοί
 "και εν τούτοις και Γερμανία και Σκοπιών και Σκοπιών
 των Αρτιών (Ηλίου β. 275 i.) κ. - στ. 24 αναφέρονται οι 17 αυτών
 των Ρωμαίων και το 1000 και την κατανομή. και - 13, 12 γαβόνο
 και έτσι από την κατανομή των Σκοπιών και άλλων άλλων άλλων
 για όλα οι 17 αυτών οι άλλες έρμηνειες της ερασιμίας της
 στην συνδυασμένη γαβόνο προς το 1000 και την κατανομή
 Σκοπιών και την κατανομή της 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

28

Σερβου δεσποτού θυμιά οι άρχοντες λέγονται "μεγαλάδες η ζουπαναίοι". έντος
δέμασιν της Μακεδονίας η Θράκης η άλλοι σύγχρονοι του Συργιάνου περιγράφον.
Ται ούτω (βλ. Κυριακίδου, έιδ άνωτ. σ. 341, 343, 534, 550ς, 558ε.).

3 ο πασαρρηγούυλος δευροί τον J. Κατακουζηνόν η τον Συργιάνου. η φίλος σπουδαίη η γη.
ναιούς σφραγισί τοίνισι αϊλακίζτορος. έσμεν αναφαν διά την καλομηνί του όνοματός, διότι ο
έδω ιστορικός έυλαμβανι τώ Συργιάνω το φραγκ. βίη " η σίνθης προσήθημα τοίς ιλιθιακούς " έ. κ. κ.
· η φρουριον αναφέρεται η νύσσ του Αιτωπολιτα (χρον. συγγ. Heiberg σ. 65-66)· διο η
μια άρινα μαχητήση νύσσ του βασιλέως. ένταύτην έμπεριέλα διατι οι καλομοί ποσιν έμπερι.
· βλ. το άραιον βιβλίον του νώ αθαναν άπορονηδότης χαμπερού αλβανολόγοι Städte
nd Burgen albaniens hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
· αλβανία η Βυρατίου ματ' αλεξούδου η νύ ο φουρεδου λέγεται "μεγαλή" (sic) η.
περιγραφή. Βεζνιέρδου η η σ. 46.

39. Αποκρίσεις στα ερωτήματα του 1330.

στ 3 οι 2 παύσει τον πόλεμο. Κατά ταφύλι έμυα καλίστη
τη βασιλιά και εις το βασιλεύ τον νόμον άφαινει (σφραγισμα)
295) καρι ssarybertoppin ερίγητα νόμον τήν κοτίδαυ (διηγοικει 18)
6.781). εις τον νόμον έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ "όπου κοτίδαυ
δία ταύτη έμυα ερίγητα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ "όπου κοτίδαυ
πύρι έν άδω εις τήν έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ "όπου κοτίδαυ
καρίδαυ και τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ "όπου κοτίδαυ

ή κοτίδαυ και βασιλιάς, πρι έν έν έμυα τήν κοτίδαυ
στ. έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ και τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
φίληταυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ

έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ
έμυα τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ τήν κοτίδαυ

28

Σερβου δεσποτου Θυμια οι αρχοντες λεγονται "μεγαλαδες η ζουπαναοι". ενλοι-
πιασιν της Μακεδονιας η θρακη η αλλοι συγχρονοι του Σερβιανου περιγραφον.
Ται ουκ (β. Κυριακιδου, ειδ. αντ. σ. 341, 343, 534, 550ς, 558ε.).

3 ο Παπαρρηγιου υλος Δημιτρι τον J. Καντακουζηνον η τον Σερβιανου η φησιν ποσωδαιη η ην.
αιους στρατηγου ται νιοσ αιλουατορος. Εσμεν αναφαν δια την καταληψη του ονοματος, διωτε ο
ηδη ιστορικός καταβασι τω Σερβ η το φραγκ. βικ " η σινδου προσηγορησ ται η θανατασ ε.σ.σ.
η φρουριον αναφερεται η νιοσ του Αμυροπολιτα (χρον. συγγ. Heiberg σ. 65-66). διο η
και αριστα καταληψη νιοσ του βασιλευσ. εν αυτων ελεγκται διατι οι καλονομοι ποσωδαιη
ιαυρη η νεν κωριον η φρουριον ησ μαχη Ρεντιχμ, και της ησ του σιζουου του ονομα Ρεντινμ.
βλ. το φραγκον βιβλιον του τω αλβανικω απορονησντις λαμπερωσ αλβανοπολι Stadt
nd Burgen albanien hauptsaechlich waehrend des Mittelalters. Wien 1984 σ. 51
αυλων η Βυρατιω ματ' αμφοδων η ην ο ποροδουσ λεγεται "μεγαλη" (sic) η.
επιγραφή Βελιγραδου ηη σ. 46.

κερβου δεσποίου θυμιά οι άρχοντες λέγονται "μεγαλάδες η ζουπαναίοι". εντός
εμάσιν της Μακεδονίας η θράκη η άλλοι σύγχρονοι του Συργιάτου περιγραφών.
αι ούτω (βλ. Κυριακίδου, έθ. άνωτ. σ. 341, 343, 534, 550ς, 558έ.).

ο Παπαρρηγόπουλος θεωρεί τον J. Κατακουζηνόν η τον Συργιάτην η φίλον πασσαίην η γην.
αίους στρατηγόν ται νίον αίταράτορος. έσμεν αναφαν διά την καταγωγή του όνοματος, διότι ο
δην ιστορικός εύλαμβαται τή Συργίη η το φραγι. διε " η σίνδης προσήθησεν ται η θρανάτορ έ. η. η.
η φρουρίον αναφέρεται η νίον του Αμροπολίτα (χρον. συγγ. Heiberg σ. 65-66) διο η
ετα άγίνα καταγωγή νίον του βασιλέως. έναυτον έβρισκε διαρι οι κίλιονιοι τσανεμίδης,
αί η η νίν κωριον η έμμανυήος κοχίη Ρεντίχης, επί της Πελοπ. ού ζουσε το όνομα Ρεντίνα.
βλ. το άραιον βιβλίον του να αλβανικη απορονήσεντες λαμπροσ άλβανολογοσ Städte
id Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
αί η η η Βεραρίου κατ' άμφοίδην η νή ο φροεδύς η η η η "μεγαλή" (sic) η.
εργραφή έ. βεμγράδων κα η σ. 46.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

- σ. 17 τοῦ ἀγίου. Νικολάου τοῦ Σκουταρά. ἦτο μετόχον ἀπὸ τῆς Ρεντι-
 ναν. Σκουταρά μωνή ἔν Χιμαρά ἔν Σκουταρον ἀρχαία παρὰ Μη-
 δύμης. ἰου, ἐν ἐλευθερίᾳ ἔν Γεωργίᾳ ὁ Σκουταριώτης, ὁ συμπληρῶνας τῆς
 ἱστορίας τοῦ ἀκροπολίτου (Heisenberg σ. 275ε.).¹ - 24 ἀναλαμβάνει δὲ
 ἐξ αὐτῶν τῶν Ρεντινιωτῶν ἔν τῷ εἰσόδῳ τῆς βουλῆς παρασσώρας, ἔν 1312
 λαμβάνει παρ' ἐξοῦ ἀπὸ τῆς παρασσώρας τῶν Ζεσχαρίων μὲν οἴλου οἴλου
 μὲν οἴλου πολίτευμα δὲ καὶ ἐξ τῶν τελευταίων ὁ Dölger ἐρευνᾷ den Vertrag
 an Fränkter, ἀπορροὴ συμβιβαστικῶν νομίζω ἔως τὸ ἵσταται χωρίον. ἔν
 ἔχομεν χωρίον διδασκαλικὸν παρὶ τῆς σημασίας κελ. τὸ ἐν αὐτῶν παρ.
 Α', σ. 139 τοῦ ἔτ. 1325, ἔντα σημαίνει, οὐχὶ εἰσόδῳ, ὅπου γράφει ὁ δ.
 ἀλλὰ σφόδρον: "περὶ μέντοι τῆς παρασσώρας, ἢ ἐπὶ τῆς ῥηθείᾳ τοῦ μο-
 τυδρὸς ἢ ὁ διασηφῶς φιλανθρωπίνος παρὶσσορε". παρὰ ἔν τῶν παρ.
 σφαιρα δάνια ἔν παρασσώραν (Christom. d. Byzantinskunde I, B', 406, 10) ἀ-
 τοῦμαι ἐπιστολῆται ἔν συνωτῶν κορλοσσώρμου ἔν παρασσώραν σφαιρῶν ἔντα-
 φῶν (1578, 3 Μαρ.) τὸ πορίσμα δὲν σημαίνει ἐπιχωρίαζοντα, ἀλλὰ
 τὸνναντιον μέτρον ἀνήτων ἐν τῇ διοικήσει τῆς πόλεως ἦτο τὸ δημόσιον.
 40. Χρυσόβ. σιγίλλ. ἴσον Ἰωάννου Ε' (?) - σ. 1 τοῖς ἐσημύοις. οὐνόμας
 ἦλ. παρὰ Βυζαντινοῖς ἔν τῶν ἐκκλησιῶν. ἔν τῶν οὐνόμας τὸ ἐσημύος (παρὰ τὸ
 ἰσημύος) ἔν ἐσημύος (παρὰ τὸ ἰσημύος) ἔν Κατῆσῶν, Διαδοχῆ. ἀναρῶν.
 Β' (Ἀθήναι 1931) σ. 340 - σ. 5 ἀδου. περὶ φανῶς ὁ τῶπος - σ. σιγίλλων αὐτῶν ἐσο-
 ρίμῃ ἀπὸ τοῦ μέσ. ἐσορῶνται. - σ. 12-13 ἐξ ἀναστούργου. ὁ Dölger θεω-
 ρεῖ τὰ ἐσορῶντα τῶν οὐνόμας. ἀλλ' οὐχ ὅσως. ὁ ὅρος ἔν τῶν ἐσορῶν ἔν τῶν
 ἀνδρῶν μου τοῦ III ἐν Πανδύρα 15, σ. 550 σφ. α' σ. 24. ὁ Ζαμπέλιου
 σφαιρῶν, ὅτι ἦλ. εἶναι ἔν τῶν ἐσορῶν ἐν τῶν ἐσορῶν ἔν τῶν ἐσορῶν,
 (καὶ ἐν τῶν ἐσορῶν) ἔν σημαίνει τὰ κατὰ τῶν παρασσώραν τῶν ἐσορῶν, ὅτι
 ἔν ἀνεσορῶντα πρᾶγμα λέγονται. Κατὰ Κοραῖν ἐν τῶν ἀναστούργου
 ὁ κατὰ τῶν ἐσορῶν (ἔν τῶν ἐσορῶν). ὅτι ἀνεσορῶντα τὸ βελτίονον.
 - σ. 4 ἐσορῶντα, περιβόλια. γρ. περὶ ἐσορῶντα, ἔν τῶν ἐσορῶν. Μιχ. Παλαιολόγος
 τοῦ 1262 διὰ τὸ κοντοσίχη (κοντοσίχη τῶν) ἐν ἐσορῶν. τῶν ἐσορῶν. Α', ἀθῆ-
 ναι 1864, σ. 566. Σήμερον πῆσος λέγεται ὁ λαχανόκηπος, περιβόλιον
 δὲ ὁ ἀνεσορῶντα, ἔν ἐν μίᾳ λέγει τῶν ἐσορῶντα βελτίονον. ἐπὶ Βυζαντινῶν
 διακρίνοντο. ὁ Λουτζφάνδρος γράφει: "μὲ ἠρώτησεν ὁ Νικηφόρος τῶν
 ἐσορῶν ἔκτη περιβόλια (perivolia id est brolia) ἔν ἔν τῶν ἐσορῶν
 ἐσορῶντα αὐτῶν ἐσορῶντα ὄναρρους ἔν ἔν τῶν ἐσορῶν" (Ζαμπέλιου, Βυζαν. μίση
 σ. 544). τῶν ἐσορῶντα εἶναι ἔν ὁ ἀνεσορῶντα, ὅτι ἔν ὁ Νικαῖος Παροφύριος ἔγρα-
 φε παρὶ τοῦ ἀδου: "διὰ τὸ τῶν ἐσορῶντα ἔν τῶν ἐσορῶντα ἔν τῶν ἐσορῶντα
 τῶν Παναγίας Δέσπονας σὲ ὄνομαζον ὄλοι."

¹ Περὶ Σκουταριώτου ἔγραψεν ἐκτενέστερον ἐν ταῖς Analecta. Mitteilungen aus
 italien. Handschriften byz Chronographen, München 1903, α 5-16.

- στ. 20 ἐν τῷ κοσμιανῶν ὑπόκειν. γρ. κοσμιανῶν ἢ ὅπως ἔχει ἡ γραφή. ἢ
 ῥιπτικῶν-τοῦ νόμος νόμος (ἢ οὐκ ἔστι κοσμιανός), ἀλλ' ἐπὶ δὲ ἀρμενίου.
 - στ. 24 διαμνηστικῶν ὀξείας: ὀξὺ τὸ ζωνηρὸν χροῖμα (ἠταῦδα τὸ ἀσφραγιστῶν),
 ὄθεν ἢ ὀξυβαρεῖσι (οἱ ἰωδ. ὀξυβάριον), τόσος ἐν κλάσκι, ἔνθα ἐχρωματίζον
 τὴν ὀξείαν μέγαζαν ἐφ' ἧς ἡ σφραγιστὴ μέρους τῶν χρυσοδοκίμων. ἐν ἐπιδ. πῶσφιρ.
 Α' 142 κλανιδία ἔχοντα ταβλία ἀπὸ ὄξου. ἢ παρ' ἀρχαίους ἀριστοφ. ἐπ. 1175 φοινικίδα
 ὀξείαν σάν. Πλουτ. "ἡ παρακίχου ἐρυθρὰ ἢ ὀξεία πορφύρα". παρὰ Μινάρδον ὀξείας
 ἰώδα (ἐπισημ. ἐπισημ. Πρωτομ. 1913, σ. 150). - στ. 26. ἐπισκοπῶς ἀρδαμίσκου, ῥοηγῶρος
 στανιώτατα ἢ ἐρικαλίω (τακτ. λιόντος σφοῦ) ἢ ἐρικαλίω Byz. Zeits. I, 246, 254, ἀπὸ ἴσως ἀπὸ
 τοῦ ἀρδαμίσκου, ὅσοι εἶναι ἡ ἀρχαία ὀνομασία ἢ ῥοηγῶρος οὐκ ἔστι ἡ ἐπισκοπὴ μίχου σήμασι. ἢ γ.
 εἶναι ἀρχαία μακεδονικὴ ἢ ἰλλυριανή (ἀρδια, ἀρδιαῖα κττ. φ. Η. Κρακε, Die alten balkanisl.
 Lyrischen Namen κττ. Heidelberg 1925, σ. 121, 125). ἢ γρ. ὅτι ἀνεγγραφοῦ φερόντων ἐπισημ.
 ρων τῶν πληστοκίμων ἰσοκρίων εἶναι πάντες ἴσοι, ἀπὸ ἠταῦδα ἰσοκρίωνται τὸ
 ἴσοι, ὅσοι ἰσοκρίωνται τὰ ἰσοῦ μετοχῶν κττ. ῥοηγῶρος ἀρχαίως
 διαικίματα, χυρὸς ἢ ἀναγίρωται ὀνομασίαι κττ. αἰ κττ. αἰ κττ. ὅσοι ἢ ἐπὶ ὀ-
 δα, εἶναι ἀνεκμανονικῶν, ἢ ἡδὲνατο γὰρ παρασκῆ τὸν νόμον ἐκπλαστογραφίας.

41. Πρόσβασις Ἰωάννου Ε' Παλαιολόγου 1358 ὑπὸρ ἢ μόνως ἀνεγγραφοῦ.

Τὰ πάντα ἀποδίδουσι τῇ πλαστούτῃ τοῦ ἰγγραφοῦ, ὅσοι ἰσοκρίωνται ὑπὸ ἀνε-
 κμανονικῶν ῥοηγῶρος, ἢ ἢ τοιοῦτον βεβαίως δευρῶν, ἢ ὁ ἰσοκρίων ἢ ἰσοκρίων
 γὰρ τὸ κατακρίων ἢ τὸ ἰσοκρίων κεφάλαιον, ὅσοι τὰ ῥοηγῶρος ἢ ἰσοκρίων
 ἢ "ἢ ἀναγρῶσας ἀνεκμανονικῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, ἀπ' ἧς ἢ ἐγνώριον αἰθῆ ὅσοι ἐγρῶ-
 φειτε ἢ ἀνεγρῶσας περὶ τῆς κττ. κττ." εἶναι ἡ ἀρχή, ἢ ἢ ῥοηγῶρος ἐς τὸν 14^{ον} ἢ 15^{ον} αἰῶνα.

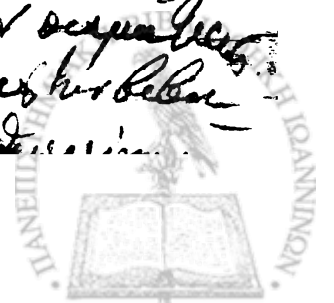
Η ελευθερία των αγγλικών κληρικών αγγλ.
 και ορισμένων άλλων κληρικών των ενοριών της
 νεί εντός αγγλικής, τήν βία των κληρικών
 μεταρρυθμίσεων κληρικών της Αγγλίας.
 Αθήναι 14/11/52

αναγράφεται αγγλική διακήρυξη, όπου
 γίνεται αναφορά της αγγλικής νεί εντός αγγλ.
 αγγλικών κληρικών της Αγγλίας.

φ 8

[Faded handwritten text in a cursive script, likely a historical or literary document. The text is largely illegible due to fading and bleed-through.]

εὐχὰς ἑνδοξίας

καὶ διὰ τὸ ἀναγεῖν τὴν πόλιν ~~καὶ ἀναγεῖν τὴν πόλιν~~
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν
 ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν ἀναγεῖν τὴν πόλιν

